

מאיר תורג'מן, מ"מ ראש העיר ירושלים ויו"ר ועדת תכנון
ובניה בראיון: "אם ברקת לא יתמודד, ארוץ לראשות העיר"

כל ישראל

מוסף שבת

כ"ט בכסלו תשע"ו, פרשת מקץ

מפגש הנשיאים

המפגש בין אובמה לריבלין
השבוע, הוא ההיפך הגמור
מהמפגשים בין אובמה
ונתניהו. בשנה האחרונה
לכהונתו נשיא ארצות הברית
מתחיל לסגור חשבונות

ינון פלח

כבוד מלכים

מלך בחריין יוצא מגדרו כדי לכבד
את היהודים במדינתו. רשמי ביקור

הסיפור שלא סופר

הרב יעקב הופקוביץ, שחיבר למעלה מ-300 ספרי
קריאה, נחשף לראשונה בשיחה עם הרב ישראל גליס

השורים השבועיים: ינון פלח | שלמה קוק | חיים כהן | הרב בן ציון נורדמן | חנני בלייך | קובי לוי | משה ולדר

מפגש הנשיאים

שלילית, לא עושה דיו כדי להפחית את גובה הלהבות. אשפר ורצוי לשנות תדמית. לא צריך בשביל זה לוותר על קצו של יוד. לא צריך בשביל זה להתערות בחברה הישראלית. אין צורך גם בכיבוש עמדות מפתח. מאז ומתמיד, הציבור החרדי סלד מהשתלבות בחברה הישראלית. זה נוגד את האידאולוגיה עליה מושתתת היהדות החרדית.

ובכל זאת, אפשר ורצוי למצוא מסילות ללב החברה הישראלית. תשאלו כל פעיל לב לאחים, יד לאחים, ערכים, מאורות הדף היומי, הידברות, צהר – והרשימה ארוכה. כל אחד נושא בצקלוננו אינספור דוגמאות, כיצד בכל מפגש אקראי או מתוכנן, הישראלי הממוצע מעוניין לדעת, לשמוע, להבין. לא כדי להתריס, לא כדי להתנגח, לא כדי להשמיץ. הוא באמת מנסה להבין את אורחות חייו של כמיליון איש בישראל. אחרי שיחה אישית, העיונות נעלמת; השנאה מתפוגגת.

הבעיה הופכת לכפולה ומכופלת, כאשר דווקא אלו שאינם נמנים עם דובריה הרהוטים של החברה החרדית, הם הראשונים להשיב בחיוב לכל ראיון עיתונאי המוצע להם. לפעמים עדיף לשתוק מאשר להגיב באופן שאינו ראוי. מאה חכמים לא יוכלו לתקן עילג אחד שהסכים לעלות לשידור מבלי שיש לו מושג כיצד להשיב.

דעת הקהל

בקרב על התודעה, ישראל מובסת פעם אחר פעם. אירופה עוברת תהליך מזור. מצד אחד, מדינות האיחוד מסומנות ע"י האיסלאם הקיצוני כדוגמת דאעש ודומיו. פיגועי הטרור נעים ממדינה למדינה כמו מגיפה הרסנית במיוחד. סיבה מספיק טובה שאירופה תכריז על האיסלאם הפונדרמנטליסטי כאויב האנושות ותקבע כללים חדשים באשר למדיניות ההגירה.

מצד שני, אותם מנהיגים אירופים, ממשיכים לתקוף את ישראל ואת מדיניותה, כאילו שפיגועי הטרור היומיים הם בכלל באשמתה של ישראל. כבר נכתב בשורות אלה בעבר, דבריה של שרת החוץ השוודית שהאשימה את ישראל ב"הוצאות להורג ללא משפט". כאילו שחיסול מחבל שמסתער על אזרחים חפים מפשע עם סכין שלופה, היא הוצאה להורג. כך לפחו השוודים רואים זאת. הם לא היחידים; גם במדינות נוספות ביבשת האירופית נשמנו לאחרונה קולות דומים.

הגדיל לעשות ראש ממשלת שבדיה סטפן לופבן. כאשר נשאל השבוע אודות הסכסוך הישראלי פלסטיני ועל דבריה של שרת החוץ השוודית, השיב ראש הממשלה השוודי ואמר: "לפי החוק הבינלאומי התקפות סכינים אינן נחשבות לטרור". אין ספק, בישראל רואים בשוודיה כמדינה העוינת ביותר של ישראל באיחוד האירופי. משרד החוץ יכול לזמן את השגריר השוודי בישראל פעם אחר פעם. אין משמעות לניזיפות האלה. ישראל נכשלה כישלון חרוץ במלחמת ההסברה. ואת המחיר של מדיניות החוץ ישראל תשלם עוד שנים רבות.

ראש הממשלה אולי יכול להתהדר בחיזוק קשרים עם מדינות ערביות מתונות, כולל כמה ממדינות המפרץ הפרסי. אבל ישראל מזניחה את אירופה שהשפעתה על המזרח התיכון הולכת וגדלה. המדינות שבוחרות למתוח ביקורת על

הנמצאים מתחת לקו העוני היה נמוך משמעותית בדו"ח הנוכחי.

קצבאות הילדים אינם המצאה של הציבור החרדי. רק בישראל משייכים בין הריבוי הטבעי של המשפחה החרדית לבין קצבאות הילדים. בעולם המערבי כבר הבינו את זה מזמן. כך מעוררות המדינות המערביות את הילודה במסגרת מלחמתן בדמוגרפיה. ככל שהמדינה מסייעת לאוכלוסיות המוחלשות, כך הסיכוי שלהן לצאת ממעגל העוני גדול יותר. משפחה שהכנסתה החודשית נפגעת, ממעטת בהוצאות. התוצאה ניכרת באופן מיידי: הצריכה המשפחתית מצטמצמת באופן ניכר; וכתוצאה מכך - אחוזי הפדיון ברשתות השיווק הגדולות יורדים אף הם.

קצבאות הילדים המגיעות לחשבון הבנק של כל משפחה, לא נשארות בחשבון הבנק. הן חוזרות חזרה למדינה, באופן ישיר ובאופן עקיף.

ממשלת נתניהו השלישית הייתה שבויה בידיו של לפיד שכפה עליה הר קיצוצים כגיגית. ממשלת נתניהו הרביעית השכילה לתקן את המשגה. החזרת הקצבאות איננה רק תיקון עוול היסטורי והישג פוליטי למפלגות החרדיות, היא בראש ובראשונה, החלטה שתסייע לכלכלה הישראלית ולצמיחת המשק. אם דו"ח העוני בשנה הבאה יצביע על מגמה חיובית וירידה במספר הילדים העניים בישראל, תוכל הממשלה הנוכחית לזקוף זאת לזכותה.

בדרך להנהגה

עשרים שנה חלפו מאז היה הציבור הדתי לאומי לציבור המושמץ ביותר בחברה הישראלית. בימים שלאחר רצח רבין, חובשי הכיפה הסרוגה, לפחות חלקם, חשו על בשרם עוונות קולקטיבית.

במקום להתחפר, הם סימנו מטרות קדימה. במקום להתנצל ולהגיד שמדובר בעשבים שוטים מושלי המחנה, הם הסתערו קדימה. במקום לעמוד כעניים בפתח ולשנונר עבור הציבור הדתי לאומי, הם בחרו, כאסטרטגיה, להתקשרות בישראל בניגוד לעבר הלא רחוק, התקשורת בישראל עמוסה בבוגרי הישיבות התיכוניות שהפכו לכתבים פוליטיים, מדיניים ולכתבים מובילים בשאר התחומים. מישוה הכווין אותם לשם. מישוה סימן דרך לדור שלם. לא עוד להתכבין על עוונותה של התקשורת. בואו נהיה אנחנו התקשורת.

לא רק בתקשורת. המטכ"ל הנוכחי מורכב מלא מעט חובשי כיפות סרוגות. חלק ניכר ממפקדי החטיבות נמנים על הציבור הדתי לאומי. בשנים האחרונות, כבשה החברה הדתית לאומית עמדה אחר עמדה, תפקיד אחר תפקיד. ראש השב"כ יורם כהן, המפכ"ל רוני אלשיך והחל מהשבוע – גם ראש המוסד יוסי כהן; כולם בוגרי הישיבות התיכוניות. עניין של זמן עד שאחד האלופים, חובש כיפה סרוגה, ישב על כס הרמטכ"ל.

וראה זה פלא. כעבור שני עשורים, הציבור הדתי לאומי זוכה לחיבוק כלל ישראלי, מלבד אותו קומץ אנשי שמאל, שהתנגדותם ושנאתם לימין הדתי בישראל היא כמעט פתולוגית. הסיפור הוא הרוב הישראלי. זה שראה בכל חובש כיפה סרוגה יגאל עמיר, וכיום רואה בו משהו אחר. משהו השתנה בדעת הקהל.

דעת הקהל זה הסיפור על רגל אחת. הציבור החרדי, שנהנה מיחסי ציבור גרועים ותדמית

ביקורו של נשיא המדינה ראובן ריבלין בבית הלבן השבוע אין בה ממש. אין לה שום משמעות פורמלית. לריבלין אין יכולת השפעה על המצב המדיני בישראל ולאובמה אין זמן להשפיע על המצב המדיני באזור. אובמה בשנה השמינית לכהונתו. זה זמן לסיכומים, לא להנעת תהליכים מייגעים שנמשכים על פני חצי מאה.

אבל אובמה, באמצעות ריבלין, ביקש לסגור חשבון עם נתניהו. העימות המתקשר בין ראש ממשלת ישראל לנשיא ארה"ב, פירנס מאות כותבי טורים כאן ומעבר לים. גם כאשר נאלצו השניים להיפגש, עשה זאת אובמה כבעל כורחו. אובמה לא רואה בנתניהו חבר וידיד. הוא מתקשה לסלוח למי שניסה להתערב בפוליטיקה הפנימית של אמריקה, לנקוט צד ולהשפיע על חברים בבית הנבחרים. העימות כזכור החל כאשר נתניהו הוזמן לשאת דברים בפני הקונגרס האמריקאי. מאז, זרמו מים רבים באוקיינוס שמפריד בין היבשות. נתניהו ואובמה נפגשו מאז. ההדורים לו יושרו, אבל האווירה הטעונה פינתה את מקומה לשגרת עבודה עניינית. כי בכל זאת, היחסים האסטרטגיים בין ישראל לארה"ב חשובים יותר מהאגו של שני האישים העומדים בראשי המדינות.

אבל אז הגיע ריבלין לבית הלבן. אובמה יצא מגדו ואירח אותו בכבוד מלכים והעניק לו קבלת פנים יוצאת דופן. התמונות ששוחררו מהבית הלבן מעידות על החשיבות הסמלית שמעניק אובמה לביקור. השניים הרעיפו שבחים זה על זה. האווירה הייתה שמחה, טקס הדלקת נרות חנוכה שהתקיים באולם המזרחי של הבית הלבן בהשתתפות מאות יהודים, העניק נופך נוסף לביקור.

"זו הנאה עצומה" אמר אובמה על המפגש עם ריבלין, לאוזני העיתונאים. בפגישה עצמה, כדי להפוך אותה לחשובה יותר מכפי שהיא באמת, הזמין אובמה לחדר את סגן הנשיא ג'ו ביידן ואת היועצת לביטחון לאומי רייס. לאמור, זו לא פגישת נימוסין, אלא פגישת עבודה.

בזמן שריבלין התקבל בכבוד מלכים בבית הלבן, נתניהו המשיך לעסוק בענייני מתווה הגז ועלילות אורן חזן.

עני ורע לו

דו"ח העוני תפס את המערכת הפוליטית לא מוכנה. כשהנושא הבטחוני עומד בראש סדר היום, סוגיות חברתיות, מטבען, נדחקות לשולי החדשות. דו"ח העוני לא חידש דבר. הוא רק הבהיר את התמונה הקודרת ממילא. מספר העניים בישראל גדל בשנה החולפת, וגם העניים של הדו"חות הקודמים, הפכו עניים יותר.

שר האוצר משה כחלון, כמו גם שר הפריפריה אריה דרעי, הניחו את האחריות, ובצדק צריך לומר, לפתחו של שר האוצר הקודם יאיר לפיד. בשנתיים בהן ניווט את המדיניות הכלכלית של ישראל, הצליח לפיד לשנות סדרי בראשית. בסופו של יום זו מתמטיקה פשוטה. הורדת קצבאות הילדים למינימום, הכניסה בבת אחת עשרות אלפי ילדים אל מתחת לקו העוני. כעת הממשלה מבטיחה להזרים עשרות מיליוני שקלים כדי להילחם בעוני. אם אותם עשרות מיליוני שקלים היו מגיעים למשפחות שחרב קיצוץ הקצבאות הונפה מעל ראשם, סביר להניח שמספרם של ילדי ישראל

אם תהיתם, המתווה עבר ברוב קולות בוועדה. כעת הגיע זמן של העתירות לבג"צ. סביר להניח שאת שופטי בית המשפט העליון נתניהו לא יצליח לקנות בשיעונים הללו. הוא יהיה חייב למצוא סיבות כבדות משקל בהרבה מהשיעונים שהשמיע בוועדת הכלכלה

הזיכוי המהדהד שלו אולי ילמד את התקשורת פרק בצניעות. לא כל חקירת משטרה שנפתחת כנגד איש ציבור, מסתיימת בהרשעה. לפעמים מסתתרים מאחורי התלונות חשבונות פוליטיים. לפעמים, כמו ביום שני השבוע, הצדק גם יוצא לאור

כבזמן שריבלין התקבל בכבוד מלכים בבית הלבן, נתניהו המשיך לעסוק בענייני מתווה הגז ועלילות אורן חזן. אובמה וריבלין בהדלקת נרות בבית הלבן (צילום: קובי גדעון לע"מ / פלאש 90)

**ממשלת נתניהו
השלישית
הייתה שבויה
בידיו של לפיד
שכפה עליה
הר קיצוצים
כגיגית. ממשלת
נתניהו הרביעית
השכילה לתקן
את המשגה.
החזרת
הקצבאות
איננה רק תיקון
עוול היסטורי
והישג פוליטי
למפלגות
החרדיות,
היא בראש
ובראשונה,
החלטה שתסייע
לכלכלה
הישראלית
ולצמיחת
המשק**

היה משתף את השר במידע הרגיש והטרי שזה עתה הונח על שולחנו. השר התבקש כמובן לנצור את לשונו שכן מדובר במידע בעל סיווג גבוה שאפילו חברי הקבינט המדיני לא נחשפים אליו.

אט אט היה השר מתרכז וראש הממשלה היה משיג את מבוקשו. הטריק הזה נוסה לא מעט פעמים. בודדים השרים שנותרו עיקשים לאחר שיחה כזו. הפעם, בחר ראש הממשלה להשתמש בתעלול הזה בשידור חי. כמו מאחז עיניים שמנסה להפנט את צופיו בבית, בחר נתניהו לחשוף את מה שהיה ידוע רק לבכירי מערכת הביטחון: טילים נורו לעבר תחנת הכוח "אורות רבין" בחדרה ולעברן של תחנות כוח נוספות. לכן, טען נתניהו בדיון, אי אפשר שמדינת ישראל תסתמך על אסדת גז אחת. ישראל זקוקה לכמה אסדות גז, מאחר וארגוני הטרור ינסו לירות גם לעברן בלב ים.

על האופוזיציה זה לא עבד. הם המשיכו לתקוף את המתווה ולהתנגד לו. זה לא שינה את הצבעתם של חברי הכנסת שהייתה ידועה עוד בטרם החל הדיון. רק שראש הממשלה לא כיוון לחברי הכנסת. הוא ידע שהדיון מועבר בשידור חי הוא ידע שציטוטים נרחבים ממנו ימלאו את מהדורות החדשות וכותרות העיתונים. הוא כיוון בכלל לדעת הקהל. הוא עשה הסברה במסגרת דיון מקצועי בוועדת הכלכלה. הוא שיכנע את אזרחי ישראל: המתווה הנוכחי הוא לא האופטימלי אבל במצב הקיים זהו המתווה האידיאלי.

כמו אותם שרים שבלעו את הפיתיונות שהניחו ראשי הממשלה לפתחם, גם אזרחי ישראל השתכנעו. נוכח האיומים הבטחוניים, אין מנוס מאישור מתווה הגז. ישראל חייבת כמה אסדות גז.

מאז ומתמיד טיעון בטחוני היה כלי הנשק של ראשי הממשלה להעביר מהלכים כלכליים או פוליטיים. לנתניהו אין אפילו זכויות יוצרים על הטריק הזה.

אם תהיתם, המתווה עבר ברוב קולות בוועדה. כעת הגיע זמנן של העתירות לבג"צ. סביר להניח שאת שופטי בית המשפט העליון נתניהו לא יצליח לקנות בטיעונים הללו. הוא יהיה חייב למצוא סיבות כבדות משקל בהרבה מהטיעונים שהשמיע בוועדת הכלכלה.

בבכי, הודה לעורך דינו יעקב ויינרוט, שניהל את התיק בתבונה, ומשם המשיך לתפילת הודיה בכותל המערבי.

חזרתו ללשכת ראש העיר נסללה מחדש. למחרת, כבר בחמש לפנות בוקר, התייצב בלשכה. זה הזמן של הציבור החרדי להוקיר טובה למי שנטל חלק בפיתרון חלקי של מצוקת הדיוור החרדית. למי שפתח את שערי עירו כדי להקים שכונה חרדית רחבת ידיים. למי שהניח בצד את השיקול הפוליטי ופעל כראש עיר של כולם.

הזיכוי המהדהד שלו אולי ילמד את התקשורת פרק בצניעות. לא כל חקירת משטרה שנפתחת כנגד איש ציבור, מסתיימת בהרשעה. לפעמים מסתתרים מאחורי התלונות חשבונות פוליטיים. לפעמים, כמו ביום שני השבוע, הצדק גם יוצא לאור.

נתן גז

הדיון בסוגיית מתווה הגז שהתקיים ביום שני בוועדת הכלכלה של הכנסת, הפך להצגה הטובה בעיר. נתניהו, כשר הכלכלה, חויב להופיע בפני הוועדה. התקשורת התייצבה מראש. היה ברור שהדיון הזה יהיה סוער.

התקשורת קיבלה את ליטרת הצעקות ההרדיות בין תומכי המתווה למתנגדיו. נתניהו, שמכהן גם כשר הכלכלה מאז התפטרותו של אריה דרעי מהתפקיד, הגיע נחוש להעביר את מתווה הגז.

האופוזיציה המטירה עליו אינספור שאלות. נתניהו, כהרגלו, השיב על מה שבחר להשיב. כדי לשכנע את שומעיו, הוא השתמש בטריק ישן, שקודמיו בתפקיד השתמשו אף הם. בעגה המקצועית קוראים לזה "שימוש בחומר השחור".

מעט רקע: על שולחנו של ראש הממשלה מונחים ללא הרף חומרי מודיעין בדרגות סיווג שונות. רמת הסיווג הגבוהה מוגדרת כ"חומר שחור" שרק מתי מעט זוכים לשווק את עיניהם בחומר. אולם בכל פעם ששר סורר סירב להתיישר עם עמדות הקואליציה, נקרא השר לפגישה אישית עם ראש הממשלה. כבדרך אגב, היה נכנס אחד מעוזריו של ראש הממשלה במהלך הפגישה ומניח חומר חדש, מסווג. ראש הממשלה, במניפולציה פסיכולוגית,

ישראל, אולי מצפות לקבל חסינות מדאעש, כדי למנוע בשטחן פיגוע נוסח פריז. לא בטוח שזה יעזור להם. דבר אחד בטוח: ישראל מאבדת תמיכה בקרב עמי אירופה. ואם ישראל חפצת חיים מדיניים, מישוהו במשרד החוץ חייב להכין תכנית עבודה מסודרת שכוללת מערך הסברה בינלאומי. מישוהו במשרד ראש הממשלה אמור לאשר אותה. מישוהו במשרד האוצר אמור לתקצב אותה.

ויפה שעה אחת קודם.

חוזר ללשכה

שמעון גפסו הוא ראש עיר מסוג אחר. בודדים ראשי הערים שמביאים על עצמם צרה פוליטית באופן מודע. בשנות כהונתו כראש העיר נצרת, עשה גפסו מה שלא עשו חלק מראשי הערים החרדיות: הוא האיץ וקידם את פרויקט הר יונה לציבור החרדי הנמצא בשטחה המוניציפאלי של העיר. חלק משותפיו הפוליטיים טענו כי הגדלת הכוח החרדי בעיר עלולה למנוע ממנו להיבחר לקדנציה נוספת. "תוך כמה שנים הציבור החרדי יכול להיות כאן רוב", טענו מקורביו. "דווקא אתה שתמכת והבאת את הציבור הזה להתגורר בעיר הזו, עשוי למצוא את עצמך מפסיד בקרב למועמד חרדי לראשות העיר". זה כאמור, היה לפני מספר שנים. גפסו לא הסכים לשמוע. הוא דבק באני מאמין שלו והמשיך להאיץ את התכנית. הר יונה כיום היא עובדה מוגמרת. בנייני המגורים עומדים על תילם, ואחרים בשלב התחלת הבניה.

אבל משהו קרה לקריירה של גפסו. תלונה שהוגשה נגדו במשטרה איימה לגרוע את הקריירה הפוליטית שלו. הוא נחשד בלקיחת שוחד, התניית שוחד והפרת אמונים. משנת 2008 הוא המתין שעיניו הדין הזה ייגמר. שבע שנים הוא מתרוצץ בין הערכאות המשפטיות.

החקירה הפלילית מנעה ממנו לכהן כראש העיר. ביום שני השבוע, עינוי הדין הגיע לקיצו. ביהמ"ש זיכה אותו מכל חשד. השופטת דיאנה סלע פתחה את דבריה במילים: "אני מזכה את הנאשם מכל העבירות המיוחסות לו בתיק זה".

לשמחתו של גפסו לא הייתה גבול. הוא פרץ

(ציילומים: בועז בן ארי, מנדי הכטמן פלאש 90)

"השירה העברית העצימה את עוז רוחם של החשמונאים והשמיטה את הקב"ה מהסיפור". הרה"ג צבי-יהודה לאו, רב 'קהל-חסידים' בכפר גנים, פתח תקוה

יהודי של 'לכתחילה'

1.

בליל שבת האחרון, נערך 'טיש' חסידי בשיבה התיכונית 'דרכי נועם' בפתח-תקוה. הרב הגאון צבי-יהודה לאו, לבוש קפוטת חסידית ועניבה, ישב בראש השולחן הארוך, והכין את התלמידים לימי החנוכה. היו גם שירי חנוכה וריקודים, אבל לא פחות מרתקים הם הדברים האמיצים שאמר בפניהם רב בית-המדרש 'קהל חסידים'. כשהם יוצאים מפיו של בנו הצעיר של הגרי"מ לאו, הדברים פחות מאיימים ויותר עקבים לאוזניים.

"חנוכה הוא חג אקטואלי במיוחד בשיח הקיים במדינת ישראל", פותח הרב לאו. "בחנוכה כולם נוהגים כמהדרין מן המהדרין. גם אלו שבמשך השנה מסתפקים בכשרות בסיסית של 'בריעבד', בהגיע חנוכה הם טורחים להדליק במנורת שמונה קנים ולא להסתפק בפמוט יחידי מדי ערב כנדרש מעיקר המצוה. כל-כך למה? משום שנס פך השמן נוצר רק מהגישה המהדרת של בני חשמונאי. בהיכנסם למקדש, מצאו כמות גדולה של שמן טמא. שמן זה היה כשר לחלוטין להדלקת המנורה, שהרי 'טומאה הותרה בציבור'. אם היו שואלים רב, היה פוסק: 'השמן כשר'. מן הסתם היה גם מי שמכנה אותם 'קיצונים', 'מחמירים'. אלא שרצונם של החשמונאים לעבוד את ה' ולמלא את רצונו עם כל הלב גרם להם לטרוח אחר שמן טהור ומהודר. נס פך השמן שלכאורה היה מיותר, לא היתה בו הצלה ממוות לחיים. כל עניינו היה להראות ברכת 'ישר כח' של הקב"ה לחשמונאים.

"כך גם עצם היציאה למלחמה. הם לא היו חייבים. הם יכלו לפטור עצמם בשמירת המצוות המינימלית בביתם. אולם אנו אומרים 'ואחר כן באו בניך לדביר ביתך'. התואר הוא 'בניך-בנים'. בן שפוגעים באבא שלו, לא יכול להישאר שווה-נפש. הלהט היהודי נובע מתחושת קרבה לבורא עולם כבן לאביו."

2.

ימי החנוכה עלולים להטעות אותנו. החילונים מאד אוהבים אותו, כי מבחינתם, הכי קל לחגוג אותו. הוא לא 'מחייב' צום, ואפילו לא מצה ומרור. טקסי הדלקת נרות נערכים בכל משרד תל-אביבי, והסופגניות מהוות להיט היסטרי בקונדיטוריות

ובבתי-הקפה. ואפילו אצלנו, דני בן החמש, שאל אותי השבוע: "נכון שחנוכה זה יום-חול?"

ובכן, אלה הם ימי-חול המסתירים את הקדושה. אפילו משחק הסביבון, יסודו בהררי קודש. "במפגשי חנוכה עם ציבור שאינו שומר תורה ומצוות", מספר הרב לאו לתלמידים הצעירים, "אני נוטל את הסביבון ביד ואומר: 'שחקו, שחקו בסביבון, שחקו בו בחרדת קודש, בדחילו ורחימו'. כי זהו משחק זכר לילדי ישראל שלמדו תורה חרף האיסור. כשהגיעו הצעירים מיהרו הילדים להחביא את ספריהם ונפנו לשחק בסביבון. הרי זו אנדרטה נפלאה לילדים שמסרו נפש, על מה - למען השם - על מה? ! על לימוד תורה. אימהות שלחו ילדיהן לבתי רבן. כשלא ידעו בבירור שהילד חוזר בריא ושלם. והכל רק למען הערך הנעלה של 'אמר אביי'. ואנחנו, כמה כבר אנחנו נאלצים להקריב בשביל לימוד התורה?"

הרב לאו ממשיך בדברי השקפה: "האתוס החילוני ניסה להציג את חנוכה כחג של לוחמי חירות בעלי מוטיבציה לאומית גבוהה. הרעיון של מעטים מול רבים שבאים לשחרר את המולדת מהכובש הזר התאים מאד. אולם יש לזכור כי החשמונאים לא יצאו למלחמה על עצם נוכחותם של היוונים בארצנו שהרי יוון שלטה בארץ 180 שנה ורק בשלהי ימיה כאשר החלה בגזרות השמד אזי קמו החשמונאים ועשו מעשה. החשמונאים היו משפחת כהנים שכל ימיהם היו בבית המקדש ובבית המדרש, ומאבקם היה על לימוד תורה ושמירת המצוות."

הוא גם מתייחס לשירי חנוכה השקריים, אותם מחדירים לכל תלמיד במוסדות החינוך הממלכתי. "השירה העברית העצימה את עוז רוחם של החשמונאים והשמיטה את הקב"ה מהסיפור. מרדכי ריווסמן ואברהם אברונין כתבו לפני קרוב למאה שנה 'על הניסים ועל הנפלאות אשר חוללו המכבים'. מאוחר יותר כתב מנשה רבינא 'מי מלל גבורות ישראל... הן בכל דור, יקום הגיבור, גואל העם', כשהקב"ה לא בעניין. אבל אנחנו, לשמחתנו, יודעים שעיקר ההודאה שלנו היא על 'ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך'.

"רק בגלות יוון, הגלות היחידה שהיתה כשעם ישראל היה כל הזמן בארצו, מצינו תופעה של 'מתייוונים'. לא שמענו על 'מתבבלים' בבבל או מתפרסים בפרס ('מתייהדים' אגב, היו במגילת אסתר) כך גם 'מתרמאים' בימי הרומאים לא שמענו. רק בגלות יוון היו יהודים רבים מאד שבמסגרת הנינוחות והרווחה הכלכלית אימצו לעצמם את חיי החולין היווניים. המעניין הוא שהם גם המשיכו לראות עצמם קשורים למסורת ישראל בכך שרבים מהם ניסו לרכוש את המשרה הדתית

הרמה של כהן גדול בכסף. אולם, בפועל, הם אלו שנתנו את הגב החזק למלכות יוון לפגוע בישראל."

הרב לאו המשיך עוד שעה ארוכה באמירת ה'תורה' הנפלאה, דברי חיזוק, מוסר והשקפה, בנויים לתלפיות. התלמידים שרו שירי אמונה והודיה, שאת חלקם למדו להכיר לראשונה, עד שבאו ואמרו להם: הגיע הזמן ללכת לישון, פן תאחרו קריאת שמע של שחרית בשבת בבוקר.

3.

מצות הדלקת הנר קושרת באופן מיוחד בין ימי החנוכה לשבת-קודש. זכיתי בשורות אלה לעסוק לא פעם בנושא שמירת השבת בפרהסיה ציבורית. יום שני, ערב עשרה בטבת, הוא יום משמעותי לנושא, כאשר תיתן בו תגובת המדינה לבג"ץ בעניין פתיחת המסחר בתל-אביב והסדרת כל עברייני השבת בחוק.

כזכור, לפני כשנתיים פסק בג"ץ כי על עיריית תל-אביב לאכוף את החוק ולמנוע מעסקים המפרים את החוק להמשיך ולעשות כך. בצעד תקדימי, שינתה העירייה את החוק העירוני וגרמה לכ-300 (!) בתי עסק ומקומות בילוי – לפתוח בשבת. 'התאחדות הסוחרים' פתחה לבג"צ. שתיקת ראש הממשלה וגמגום השרים (סילבן שלום וגילה גמליאל) בסוגיה, גרם להעברת התיק לפרקליטות המדינה.

בהסכמים הקואליציוניים עם המפלגות החרדיות סוכם שלא יתבצעו שינויים בסטטוס-קוו בענייני דת ומדינה ללא הסכמה, אך הפקעת ההחלטה הנוכחית מידי השרים והממשלה והעברתה לפרקליטות המדינה – שעמדותיה ידועות בנושאי דת ומדינה – מיישרת חלילה את הדרך לתוהו ובוהו.

לטענת הרב יהושע ואן-דייק, רב הישוב רמת מגשימים וחבר מרכז ליב"ה, "זו שעת מבחן לסיעות החרדיות בקואליציה. המדינה עתידה להשיב לבג"ץ מה עמדתה ביחס לפתיחת המסחר בת"א בשבת. אין ספק כי בג"ץ זה, אשר יש לו השלכות רחוב לאופיו של הרחוב הישראלי בשבתות בכלל ערי ישראל, יהווה נקודת מבחן מהותית של הממשלה הנוכחית אשר חרטה על דגלה לעצור את הכרסום באופייה היהודי של מדינת ישראל."

אם יורשה לי להוסיף לדברי הרב ואן-דייק, זו שעת מבחן לסיעות הדתיות – וגם לסיעות הישראליות בכלל. כי יותר משישראל שמרו על השבת, השבת שמרה עליהם.

בכי? גזים?

אגמטופ
ולטוד

מטרנה מהדרין ספיישל עם הרכב ייחודי קל לעיכול

מטרנה

הכי קרוב לאמא

בהשגחת הברון
משה ורטהיימר
מנהל היצרן

לתשומת לב - חלב אם הוא המזון הטוב ביותר לתינוק.

כבוד מלכים

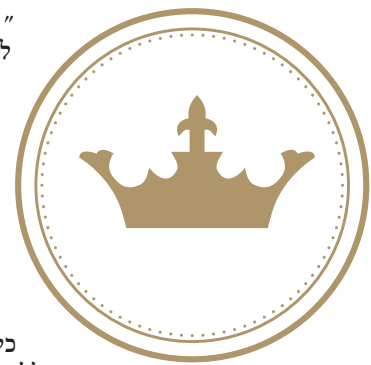
אור דוחה הרבה מן החושך - "בחרין בהנהגתך היא מעט אור בעולם חשוך של פונדמנטליסטים קיצונים". הרב לוי הודה למלך בשם נשיא הוועידה, הרב פנחס גולדשמידט ורבני אירופה על יחסו המיוחד ליהודים. ליד כבש המטוס שהמריא מאבו דאבי, שם חנו לתחנת ביניים קצרה, המתונו לרב לוי משלחת מארמון המלוכה שהסיעו את הרב היישר לאחד ממלונות הפאר בבירה. קבלת הפנים לה זכה הייתה האות לכבוד המלכים להם זוכים בני הקהילה היהודית במדינה. בשיחה עם 'כל ישראל' מפאריס אומר הרב לוי כי "בכל המדינות שבהם ביקרתי וכל האישים עימם אנחנו נפגשים מבינים, ובוודאי כעת לאחר הפיגועים הקשים בצרפת, במאלי ובארה"ב, כי הטרור אינו פוסח על אף עם ומדינה. הקיצונים האיסלמיסטים פוגעים בכולם ואין קשר לכך שאנחנו יהודים או ישראלים. זו הסיבה שהם הגיעו להכרה כי רק בשיתוף פעולה עם היהודים, בעיקר עם המנהיגות הדתית, נוכל לעמוד באגרוף קמוץ ולנצח את הטרור". את הביקור בבחריין, מגלה הרב לוי ל'כל ישראל', יום שכן שלי וידידי, האימאם הצרפתי חסאן שלגומי. "שלגומי מבקש ממני להצטרף אליו לביקורים במדינות נוספות. אין טעם לחשוף כעת לאן אבל אני מבטיח שאעדכן אתכם לאחר שייצאו לפועל" - הוא מבטיח.

נר חנוכה בביהכ"ס

בשעת ערב ביום ביקורו בבחריין התקיים טקס צנוע בבית הכנסת שבנאמה במהלכו הדליק הרב לוי נר שני של חנוכה. חברי הקהילה היהודית המונה כחמישים נפש שרו בהתרגשות רבה את 'מעוז צור ישועתי'. לטקס הגיעו שכנים מוסלמים רבים ונציגי בית המלוכה והפרלמנט. חברת הקהילה היהודית, שגרירת בחריין בארצות הברית לשעבר, עו"ד הגב' האוודה עזרא איברהים אמרה כי כל חברי הקהילה נרגשים מאוד; "מאז 1948 לא הודלק נר חנוכה בבית הכנסת בבחריין". הרב לוי: "בית המלוכה ביקשו ממני לקיים את טקס הדלקת נרות חנוכה בארמון המלוכה באירוע של כל נציגי הדתות. אבל אני חשבתי שראוי לפקוד את בית הכנסת ולקיים את מצוות הדלקת הנר בפרסומא ניסא דווקא בבית הכנסת. כל נציגי כלי התקשורת המקומית סיקרו בהרחבה את הדלקת הנרות. גם הטלוויזיה הממלכתית".

הם הקימו מועצה לשיתוף פעולה בין מנהיגות יהודית ומוסלמית בתמיכת ערב הסעודית. ביקרו בטוניסיה ובאזרייבג'אן ועתה בבחריין ובתוכנית; ביקורים נוספים במדינות מוסלמיות שעדיין לא הותרו לפרסום. נשיא 'ועידת רבני אירופה' ובכירה החליטו לעשות מעשה ולקיים דיאלוג צפוף עם מנהיגים מוסלמים בניסיון להשפיע על האוירה באירופה ובמזרח התיכון. הם מאמינים שאנשי הדת חשובים לאין ערוך כדי לחנוק את האש. הרב משה לוי, מנכ"ל 'ועידת רבני אירופה' שחזר השבוע מבחריין אמר למלך אל ח'ליפה כי "בימי החנוכה ראוי לציין את מעט האור הדולק, כאן בבחריין, בזכותך, בתוך עולם חשוך של פונדמנטליזם קיצוני"

"הקריאה למלחמה בטרור חייבת לבוא מנציגי כל הדתות. כאחד. בבחריין חיים כל הדתות ללא כל פחד ונמשך לאפשר חיים שלווים ושקטים ליהודים ולקיים את אורחות חייהם מנהיגיהם ומצוות דתם ללא כל מורא" - כך אמר מלך בחריין השייח חמד בן עיסא אל-חליפה בקבלת פנים מרשימה לנציגי הדתות שקיים בתחילת השבוע בארמון המלוכה במנאמה בירת בחריין. את היהודים ייצג עפ"י הזמנת המלך, הרב משה לוי, מנכ"ל 'ועידת רבני אירופה' שהתקבל ע"י המלך, שריו ובית המלוכה ביחס חם ומיוחד מאוד. כמו בכל מקום אליו הגיע הושב הרב לוי ליד המלך כאות הערכה בולטת. במהלך האירוע המיוחד שקיים עם נציגי כל הדתות, קראו הנואמים למלחמה בטרור ולשלום אמת בין העמים. לאירוע הוזמנה גם אמו של אחד מטבחיו דאעש מסעודיה. לאמור; כולנו נפגעי הטרור האכזרי. הם הקימו מועצה לשיתוף פעולה בין מנהיגות יהודית ומוסלמית בתמיכת ערב הסעודית. ביקרו בטוניסיה ובאזרייבג'אן ועתה בבחריין ובתוכנית; ביקורים נוספים במדינות מוסלמיות שעדיין לא הותרו לפרסום, כולל כאלה שאינן מקיימות קשרים עם ישראל. נשיא 'ועידת רבני אירופה', הגאון רבי פנחס גולדשמידט ובכירי הוועידה החליטו לעשות מעשה ולקיים דיאלוג צפוף עם מנהיגים מוסלמים בניסיון להשפיע על האווירה באירופה ובמזרח התיכון. הם מתואמים במאבק על הזכויות הדתיות ביבשת אירופה ויחד, הם מאמינים ובטוחים, המאבק יצליח יותר. הם מאמינים שאנשי הדת חשובים לאין ערוך כדי לחנוק את אש הפונדמנטליזם האכזרי. הרב משה לוי, מנכ"ל 'ועידת רבני אירופה' שחזר השבוע מבחריין אמר למלך אל ח'ליפה כי אנו בעיצומם של ימי החנוכה המרבים אור בעולם וכי ביהדות קיים מושג: 'מעט

הרב משה לויין עם יוזם הביקור האימאם חסאן שלגומי בארמון המלוכה בבחריין

הרב בן ציון נרדמן

קרבות רחוב

לפני כ-14 שנים, קיבלנו מערייית חדרה, לאחר השתדלות גדולה, הקצאת קרקע עבור בית-כנסת ומרכז קהילתי לקהילה בעיר. ההקצאה הייתה ברחוב המרכזי של העיר. לקראת סוף ההליך, נוצר צורך לעירייה במגרש, והגיעה פניה מראש העיר דאז, לוותר על הקרקע במקום - ובתמורה לקבל הקצאת קרקע גדולה יותר, במקום אחר, בתוך שכונה שקטה. כאנשי ציבור היו לנו שיקולים לכאן ולכאן: מצד אחד לשמור על קשרי ידידות עם ראש העיר ולקבל את ההצעה. מה גם שהשטח היה יותר גדול, והמיקום אולי אפילו טוב יותר. אך מן הצד שני ההליך כבר היה לקראת סיום, ואם מתחילים מחדש מי יודע מה ילד יום...

עלינו לירושלים, ונכנסנו לקודש פנימה למרן הגר"ש אלישיב זצוק"ל. לאחר ששמע בקשב רב את כל הצדדים, הכריע שלא לוותר על הקרקע המקורית. מה שהפתיע אותנו, היה הסיבה שבגינה כך הכריע: "בית כנסת צריך להבנות במקום הגבוה בעיר, ואם לא הגבוה אזי המרכזי בעיר". ובית הכנסת נבנה ברחובה הראשי של העיר והפך לאבן שואבת לכל תושבי העיר.

●●●

אם נתבונן על המצוות שאותן אנו מקיימים בחגים, הרי שהמכנה המשותף שלהם: מצוות של אדם לעצמו, או כלפי משפחתו. אין ציווי לעשות סוכה ברשות הרבים בכדי לפרסם את יציאת מצרים, או לאכול מצה ברחובה של עיר. גם מצווה כמו תקיעת שופר, שיש עניין לעשותה ב"רוב עם הדרת מלך", זהו אך ורק משום הידור מצווה ולא חיוב בעצם המצווה. בנר חנוכה לעומת זאת, אנו מוצאים את העניין של "פרסומא ניסא".

בכדי להבין מדוע, עלינו לחזור לאירועי תקופת היוונים. תרבות יוון דרשה מהיהודים: "כתבו לכם על קרן השור - אין לכם חלק באלוקי ישראל". מלחמת היוונים ביהודים הייתה מלחמה על הפרהסיה - להכריז בכל מקום ומקום שאין בורא לעולם. על כן אנו מצוים לעשות את ההפך הגמור. להפיץ את האור בכל מקום. להדליק את נר חנוכה בפרהסיה, לפרסם את הנס ושכולם יראו שיש לנו גם יש לנו "חלק באלוקי ישראל".

●●●

לפני מספר חודשים, העיר חדרה הייתה בכותרות, בעקבות מאבק השבת שהובלנו במועצת העיר, בעקבות ניסיון של ראש העיר להורות על פתיחת בתי עסק בשבת. לאורך כל המאבק, עמדתנו משתומם מההבחנה הדקדקנית של גדולי ישראל שליט"א, אשר בעיני הברדלח שבהם ניחנו, צופים הם אל מרחוק. וכורני שתוך כדי דין ודברים עם ראש העיר, הונחה על השולחן הצעת פשרה האומרת שחנויות פלוגיות יהיו פתוחות בשבת וכנגד רובם יהיו סגורות. הבאנו את הדברים אל גדולי ישראל שהכריעו באופן חד משמעי "להתנגד לכל מהלך שיובייל לפתיחת בית עסק אחד בשבת". כנציגי ציבור, אנו עושים את אשר יורונו, ללא שאלות וללא תמיהות. על אף שיכולנו להקשות "וכי מה יקרה אם חנות אחת בגבעת אולגה תהיה פתוחה, ועל ידי כך נרוויח דברים אחרים העומדים בבסיס האידשקייט? אולי כיתות נוספות לבתי ספר של הקירוב... יכול להיות גם תקציבים למוסדות התורניים... הרי בין כה מי שרוצה בדווקא, יכול במרחק 5 דקות נסיעה למצוא כל מה שרוצה... אבל לא הרהרנו בדבריהם של מרנן ורבנן.

●●●

עד כמה שידינו משגת, אנו רואים לאורך כל הדרך, שזהו הבסיס לפסיקתם של מרנן ורבנן, שלא לוותר על קוצו של יו"ד בכל הנוגע לפרהסיה. חנות הפתוחה בשבת אינה רק מקום המחלל שבת, אלא מקום המכריז בפרהסיה, קבל עם ועולם, ש"אין לנו חלק באלוקי ישראל" רח"ל. זהו מקום שמצפצפים על הנהגת בורא עולם. כנ"ל חנויות לממכר חזיר או מכירת חמץ בפסח. אין חשש שייכנס יהודי כשר ויאכל חמץ או ירכוש בשר חזיר, אך עצם הקיום של כזו חנות, היא ההכרזה שעלולה להמיט אסון על העם היהודי. כשמרנן ורבנן מקדשים מלחמה, זו מלחמה על הפרהסיה. שהרחוב לא יזעק כפירה. אולי מפסידים תקציב פה או הטבה אחרת שם, אך להשלים אם חילול שבת בפרהסיה? מאן דכר שמיה! ומהניסיון, כאשר הרחוב אינו זועק כפירה, בעקיפין זה עוזר ליהודים תמימים להתחזק אף הם בשמירת שבת.

זו היא אם כן במילה אחת, השיעור שקיבלנו בבית המדרש של "לב לאחים" בראשות המנכ"ל הרב אליעזר סורוצקין שליט"א, מנכ"ל החינוך העצמאי ומנהל לב לאחים בחדרה הרב יעקב (בושי) בורנשטיין שליט"א. המהות שלנו בכל השנה, ובפרט בחג חנוכה זה להכריז בקול גדול וברחובה של עיר "יש לנו חלק באלוקי ישראל!"

●●●

אגב, בשבוע האחרון חיתנתי זוג הרחוקים משמירת תורה ומצוות. התייעצתי עם אחד מגדולי הפוסקים שהורה לי, כהוראת יחיד וכהוראת שעה שהתאימה למקרה, שנדליק נר חנוכה בחופה עם ברכה. כידוע זוהי מחלוקת בין גדולי הפוסקים, וכמובן שאין ללמוד מכך הלכה למעשה... אך כאשר ישנה הזדמנות להכריז קבל עם ועולם "יש לנו חלק באלוקי ישראל", יש לעשות הכל בכדי שההכרזה הזו תגיע לכמה שיותר אנשים.

כי זהו תמצית המאבק. לעמוד ולהכריז בקול גדול: "אנו יש לנו חלק באלוקי ישראל".

בארמון המלוכה במנאמה בירת בחריין

שכזה, הגם שכביכול הרוצחים אומרים כי באו להגן על כבודו של בורא עולם, הנו פגיעה בו. העם היהודי בישראל ובעולם כולו נפגע מהטרור הרצחני הפוגע בכל מקום ומקום גם בבני לאומים ודתות אחרות. עלינו לגנותו בכל תוקף ולעמוד איתנים ברוחנו".

במהלך היום ביקר הרב לויך כשהוא מלווה באבטחה רבה תוך פינוי צירי תנועה בבית העלמין העתיק בתוניסיה. בעקבות הידיעות שהגיעו אליו על חילול קברו של רבי מסעוד רפאל אלפסי זיע"א. בשיחה עם שרת התיירות הבטיחה כי משרדה בתיאום עם שרת הפנים ישקמו כל פגיעה וכי הממשלה תתגבר את האבטחה סביב בית העלמין והמוסדות היהודיים בתוניס.

הרב לויך: "צעדתי בתוניסיה, בבחריין, באוריביז'אן ובכל המדינות המוסלמיות עם כיפה לראשי. לא היה לי כל חשש. תבוא שוב הם אמרו לי. אנחנו רוצים לפתח פרויקטים חינוכיים לילדים שילמדו על היהודים אמונתם ותפילתם".

‘רחובות יהודיים’ במנאלה

מאז כהונתו מעניק המלך אל-חליפה ליהודים תושבי בחריין יחס חם במיוחד, והוא משקיע מאמצים בהרחבת הקהילה היהודית במדינה בחריין היא מדינה קטנה ועשירה מאוד, שנמנית עם גוש מדינות המפרץ. הממלכה הממוקמת בין קטאר לערב הסעודית משתרעת על פני 33 איים, שהגדול והמרכזי בהם הוא האי בחריין. באי זה שוכנת בירת המדינה, שהיא גם העיר הגדולה ביותר בה, מנמה. כלכלתה, כמו שכנותיה, מתבססת בעיקר על תעשיית הנפט הפורה כידוע באזור. הקהילה היהודית מונה כחמישים נפש. בבירה מנאמה יש כמה רחובות ובהם חנויות בבעלות יהודית. אותם רחובות זוכים ביום שבת לכינוי "רחובות יהודיים", בשל העובדה שכל החנויות בהם סגורות כמובן בשבת. בית קברות יהודי קיים בבירה, ואת בית הכנסת שאיננו פעיל, לצערנו, מאז 1948, אז עזבו מאות היהודים, אוסר המלך להסב חלילה ולהפוך למרכז אירועים.

מאז כהונתו מעניק המלך אל-חליפה ליהודים תושבי בחריין יחס חם במיוחד, והוא משקיע מאמצים בהרחבת הקהילה היהודית במדינה. בפגישה עם בני הקהילה יוצאי בחריין בלונדון בטקס הסיום השנתי של חניכי

מאחר יותר בערב, בטרם המריא לצרפת, קיים ארמון המלוכה דינר מיוחד שבו השתתפו שרי המשפטים והפנים של בחריין לצידו של הרב לויך.

"הם עמדו על כך שאדבר בפני כ-300 המשתתפים. הסברתי להם על מהות חג חנוכה ומה הוא מסמל. הייתם צריכים לראות מה קרה לאחר הנאום. נבוכתי מהתשואות הרמות. כולם קמו על רגליהם, ביקשו צילום למזכרת, להחליף כמה מילים, לשמור על קשר".

הרב לויך המשימש גם כיועצו הקרוב של רבה של צרפת וכרב ה'נדרמי הצרפתי אומר כי המלך אל-ח'ליפה הנו באמת אוהב יהודים וכי בהשראתו זוכים היהודים ליחס מועדף ומיוחד מהשלטונות, שבא לידי ביטוי בשלל תחומי החיים. "קחו דוגמא, אותה אמרתי לשר המשפטים בבחריין. סביב בתי הכנסת, לידם וסביב כל מוסדות החינוך אצלנו בצרפת עומדים אלפי חיילים ושוטרים ואילו אני הגעתי לבית הכנסת במנאמה. לא ראיתי שוטר או חייל אחד. כי אין צורך. כי האווירה שיצר המלך סביב היהודים היא אווירה נפלאה. השכנים המוסלמים הם ששומרים על בית הכנסת וכך גם על בית העלמין. וזה נזקף אך ורק לזכותו של המלך. השר שלא הסתיר את שמחתו סיפר לי שבאחד מבתי הספר בעיר ישנם, לא פחות מ 45 ילדים בני אזרחיות שונות. אם לא נשכיל לחיות יחד בהבנה ובכבוד לא נוכל להתקיים, אמר לי".

לפני כתשעה חודשים עמד הרב לויך בראש משלחת נציגי דתות והממשל הצרפתי שהוזמנו על ידי נשיא תוניס, אל באגי אל סבסי לביקור בטוניסיה. לביקור צורף למשלחת מר אבישי חטיב אחיו של יואב הי"ד מההרואי הטבח במרכז הכשר בפאריס. המשלחת זכתה ליחס חם ולבבי ולאבטחה חסרת תקדים מצד שלטונות תוניס ואנשי ביטחון צרפתיים.

העצרת נגד הטרור שלשמה הוזמן הרב לויך התקיימה במוזיאון הלאומי של תוניס הסמוך לפרלמנט בבירה בו ביצעו מרצחי ארגון המדינה האסלאמית דאע"ש לפני כעשרה ימים פגיעו דמים בו נהרגו 22 בני אדם. כשלוש שנים קודם אירע פיגוע התאבדות בסמוך לבית הכנסת באי ג'רבה שבמהלכו נהרגו 21 בני אדם.

"אמרתי בעצרת ההזדהות בטוניס ובאירוע הממלכתי בבחריין כי הרבנים וחברי המשלחת מעבירים לעולם כולו מסר חד משמעי ולפיו: רצח חפים מפשע הנו איסור עפ"י כל הדתות וכל רצח

יש למה לצפות...

גם למטעמים שלך מגיע לשמוח!
קישוטים מפתיעים בשלל צורות, צבעים וטעמים
מבית ליבר'ס. חנוכה צבעוני ושמח!

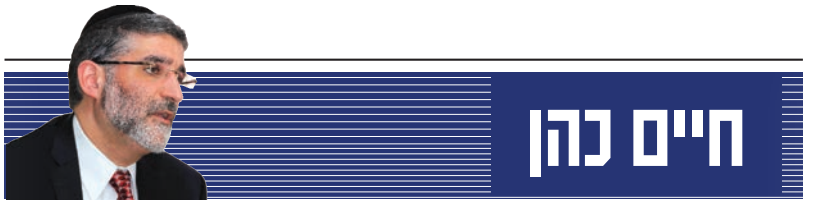

להשיג בסניפי "אושר עד" ובחנויות המובחרות
שיווק: 073-2792300 | 050-3232770

Made in USA

המונופול החרדי

בשבועות האחרונים כולם במדינת ישראל, מראש הממשלה והשרים ועד לכל אנשי התקשורת והאזרחים - עסוקים בדבר אחד: במתווה הגז. ואנחנו ננסה כעת קצת להבין איך ייתכן שמדינה שלמה ובה האנשים הכי חשובים והכי פופולריים - כולם עסוקים רק בדבר אחד, במונופול הגז.

ובכן, אין ספק שאלה שיש להם אינטרס בנושא הגז - כלומר אלה שירוויחו או יפסידו אם הוא יעבור או לא, שהם יותר מבן אדם אחד, משלמים ללוביסטים חזקים מאד, כולל בעלי טורים בעיתונים, קונים פרסום בכל מדיה אפשרית, והם מקושרים לעוזרים פרלמנטרים כאלה ואחרים, ויש להם כזו השפעה גדולה עד כדי כך שהם מסוגלים להוביל את הנושא לסדר יום מרכזי, כך שחוק מנושא הגז לא קיים כעת אף נושא אחר במדינת ישראל. אבל מה קרה כעת? הרי הנושא הזה מתגלגל כבר כמה שנים. אז מה קרה בחודשים האחרונים שזה לא מפסיק לרדת מהכותרות?

התשובה היא פשוטה: כל עוד שהייתה "חומה" שעוטפת אותם, אז כל בעיה אפשרית הם היו פותרים מיד ובשקט, בדרכים כאלה ואחרות, כאילו לא הייתה מעולם. אך מהרגע שהאחראי על ההגבלים החליט שלא לאשר את מתווה הגז, הכל התפוצץ. בהתחלה הם ניסו לשכנע אותו בכל מיני דרכים, אך ברגע שהבינו שהם נתקלו בחומה בצורה כנגדם, הם החליטו להפעיל את כל הנשקים הלא קונבנציונאליים. וזה גוף כל-כך חזק, עד כדי כך שהם היו מסוגלים לגרום לא רק לממונה על ההגבלים להתפטר, אלא אף לגרום ששר חזק, מבריק וחכם יתפטר גם הוא. כל זה מעוצמת הכח שיש להם במדינה.

ולמה אני מדבר על זה כעת? בגלל שאצלנו, בציבור החרדי, יש בדיוק מונופול דומה, שכבר שנים רבות שולט בנו, כולל בהסכמים הקואליציוניים, אז יש להם יכולת אדירה להפעיל לחץ על חברי הכנסת כדי להוציא כספים קואליציוניים עבורם. זהו מנגנון שמחזיק גם יח"צנים ולוביסטים, כולל נציגים בציבור החרדי. למונופול הזה קוראים: מנהלי הסמינרים. ההבדל ביניהם לבין מונופול הגז הוא קטן: שאצלם לא מדובר רק בכסף, אלא הם משחקים גם בדיני נפשות.

אגב, מעניין שאחת הטענות אותה טוענים המנהלים תמיד, היא ש"וועד ההורים לא מסכים לקבל את פלונית". אבל אני שואל: אם יש לוועד כה הרבה כח, למה אין לו כח גם להוריד את שכר הלימוד? רק לפני כשבועיים שמעתי את סגן השר פרוש מתראיין אצל בצלאל קאהן, ששאל אותו למה הוא לא פועל להוריד את שכר הלימוד בסמינרים ובעוד מוסדות. ומה הייתה תשובתו? שהוא הגיע לתפקיד רק כדי לדאוג להביא את הכסף למנהלי הסמינרים, ומכאן ואילך צריך לשאול אותם על גובה שכר הלימוד. רק שתראו עד היכן מגיעה השליטה שלהם.

וראו זה פלא: עד לפני חצי שנה בערך, אף אחד לא דיבר על "המחוז החרדי" של משרד החינוך. מתי זה כן קרה? מהרגע שהכח שלהם בקבלת תלמידות, התחיל לרדת בזכות המחוז החרדי. אני אישית יכול להעיד על ר' צביקה כהן, שהצליח בחסדי ה' השנה בירושלים, זו כבר שנה שנייה, לסדר את כל הבנות הספרדיות בסמינרים - באמצעות האחראי על המחוז החרדי, מאיר שמעוני. זה הרי ידוע שגדולי ישראל הקימו ועדת רבנים ומנהלי הסמינרים דאגו לפרק אותה, והנשק האחרון שנשאר כנגדם היה המחוז הזה, שבזכותו הצליח צביקה לפתור את החרפה והקטרוג הזה שהיה על ירושלים. ורק אחרי שזה קרה, פתאום התחלנו לשמוע שהמחוז החרדי הוא סכנה, וששמעוני הולך להתפטר, שרוצים למנות מישוה במקומו או שיש בכלל פתאום בעיה השקפתית עם המחוז. כל התירוצים שבעולם נגד המחוז קיימים פתאום בחצי שנה האחרונה. המחוז הזה קיים כבר כמה שנים, אבל לא שמענו שום דבר דומה נגדו עד עתה.

אלא מה? שאנחנו חווים כעת בציבור שלנו, בדיוק מה שחווה הציבור הכללי בישראל עם מונופול הגז. כל עוד שמנהלי חברות הגז הצליחו לכופף ולהשתלט על כולנו, לא הייתה בעיה. אך מהרגע מישוה שעמד כמו חומה בצורה נגדם, הוא נהפך להיות "בעייתי" שמזיק לביטחון המדינה. וראו זה פלא, בדיוק כמו שם, גם אצלנו הפך מנהל המחוז להיות המזיק הראשי לחינוך החרדי.

לא נותר לי אלא להזכיר את מה שמרן הגר"ע יוסף זצ"ל אמר ליו"ר תנועת ש"ס אריה דרעי, כשצביקה כהן קיבל את תיק החינוך בעיריית ירושלים, שאחד מהדברים שצריכים להיות בראש סדר העדיפויות לא רק בירושלים אלא בארץ כולה - הוא נושא האפליות של בנות הסמינרים.

ולענייננו, פורסם לאחרונה שדרעי, ליצמן וגפני פועלים בנושא במשותף. אז אני באמת לא יודע מה מתכננים כעת לעשות, להדיח או לא או את מי למנות. דבר אחד אני יודע: אם בשנה הבאה הקטרוג הזה ימשיך להיעלם כמו בשנתיים האחרונות, הרי שהתברר שכל מהלך שבוצע בנושא המחוז היה מוצלח. אבל אם בשנה הבאה יחזור המצב לקדמותו, הכתובת האחרת תהיה רק אחת: זו שאליה כיוון הגר"ע יוסף.

בארמון הנשיאות בתוניסיה

שגריר של מדינת ערב - במדינה אחרת. יחסו המיוחד ליהודים מתבטא גם בנושאים נוספים. אנשי עסקים יהודים בבחריין קיבלו תפקידים בכירים ב"מועצת השווא" של המדינה - הבית העליון של הפרלמנט במדינה. אחת הנציגות הבולטות של הקהילה, ננסי חדורי, חברה בפרלמנט הבחרייני.

האקדמיה הצבאית המלכותית הבריטית סנדרסט שבה למד בנו אמר המלך כי היהודים שנולדו בארצו ועזבו הם אזרחים לכל דבר והביע רצון לראותם שבים לבחריין. לפני כמה שנים מינה אל-ח'ליפה לתפקיד שגרירת בחריין בארצות הברית. את עו"ד האוודה עזרא איברהים - היהודי הראשון אי פעם שזוכה לתפקיד

המאבק על זכויות הדת

נשיא 'ועידת רבני אירופה', הגאון רבי פנחס גולדשמידט: "באמצעות דיאלוג משותף בין העמים נוכל לחיות בשלום ובהבנה ולבלום את המתקפות הבלתי פוסקות נגד שחיטה כשרה ונגד ברית המילה"

האסלאמית לרפובליקת גרמניה וארגון הסיוע האסלאמי העולמי.

מזכ"ל האו"ם, באן קי-מון נלהב מהדיאלוג המתפתח. בדברים שנשא בפתיחת המכון בווינה אמר: "אני סבור כי מנהיגים דתיים יכולים לאחד אנשים בהתבסס על עקרונות ותפיסות המשותפות לכל האנשים, אך קיימות תקופות בהן הם הראו חוסר סבלנות, קיצוניות ושנאה. אני תומך בנקודת המבט שלכם על הדת כמאפשר כבוד ופיוס". שר החוץ האוסטרי מייקל ספינדלגר אמר בטקס כי הוא משוכנע שאין חלופה לדרו-שיח הזה. שר החוץ הסעודי, אל פייסל אמר כי "הדת הייתה הבסיס לעימותים רבים. המלך נכנס לתמונה לאחר המתקפות שהיו על ארצות הברית ב-11 בספטמבר 2001 – שבהן רוב המחבלים שהיו מעורבים היו בעלי אורחות סעודית – ובהפצצות של האיסלאם הקיצוני בערב הסעודית שנתיים מאוחר יותר, וקירב את הסונים ואת השיעים במכה כדי לדון כיצד ניתן להתמודד עם הקיצוניות שבאיסלאם".

נשיא 'ועידת רבני אירופה', הגר"פ גולדשמידט, ממייסדי המועצה, אמר כי "המועצה תשמש כמקור למידע סמכותי ומהימן על הבסיס המשפטי של אנשי דת. יחד נוכל לפתח גישה חדשנית ויצירתית מול מוסדות האיחוד האירופי וממשלות אירופה שתבטיח את המשך קיום מצוות דתנו ע"י הפצה והנגשה ציבורית. המועצה תפעל לזכות באמונם של צעירים בהסברה מתאימה שתביא לשגשוג באירופה בד בבד עם חיים בעלי אמונה ומשמעות".

בהתייחסותו למשמעות ההיסטורית של הפלטפורמה הראשונה מסוגה בעולם, אמר איברהים אל זייט, מנכ"ל לשעבר של ארגון הסיוע האסלאמי העולמי, כי 'לקהילות המוסלמיות והיהודיות תורשה משותפת ועבר משותף. המועצה למנהיגות מוסלמית-יהודית הינה צורך השעה, מאחר ואנו עדם לניסיונות חוזרים ונשנים לצמצם את חופש הדת. כאנשים מאמינים, עלינו להילחם על זכותם של המיעוטים הדתיים לחופש הדת. אם נעמוד מאוחדים, נוכל להגן על זכויותנו ביתר שאת, אך אם נישאר מנותקים, נאבד את זכותנו לקיים את מצוות דתנו במלואן".

לפני כחודשיים הוקמה, לראשונה בעולם, ובחסות 'המרכז הבינלאומי לדרו שיח' שבתמיכת הממלכה הסעודית שבוינה מועצה למנהיגות יהודית מוסלמית להגנה על חופש הדת. המועצה למנהיגות מוסלמית-יהודית לפני כשלוש שנים אמר נשיא 'ועידת רבני אירופה', הגאון רבי פנחס גולדשמידט בטקס פתיחת המרכז הבין לאומי לדיאלוג בין דתי ובין תרבותי על שם המלך הסעודי עבדאללה בן עבדול-עזיז (KAICIID) שהתקיים בווינה כי "עד עכשיו אלה שהגיעו לייצג דתות שונות, לא באמת ייצגו את הדתות האלה ועתה עם כניסתה של ערב הסעודית ליורה, אנחנו יודעים שאנחנו מדברים עם אלה שיש להם את הייצוג הדתי והייצוג הפוליטי ועם אלה שהם התומכים כספית בכל פיתוח חיי הדת המוסלמים באירופה. אני מאוד מקווה כי בית המלוכה הסעודי, הגוף היוזם את המכון הזה, בשיתוף ממשלות רבות ובחסות האו"ם ייצור דיאלוג משותף בין העמים כדי שנוכל לחיות בשלום ובהבנה ולבלום את המתקפות הבלתי פוסקות נגד שחיטה כשרה ונגד ברית המילה".

בפתיחת המכון השתתפו גם מזכ"ל האו"ם. שרי החוץ של ספרד, אוסטריה וסעודיה. נשיא אוסטריה, מלך סעודיה ומלך ספרד נשאו דברים באמצעות שיחת וידאו ששודרה מעל מסכי ענק באולם שבו השתתפו כ-800 נציגי דתות מרחבי אירופה.

לפני כחודשיים הוקמה, לראשונה בעולם, ובחסות 'המרכז הבינלאומי לדרו שיח שבוינה מועצה למנהיגות יהודית מוסלמית להגנה על חופש הדת. המועצה למנהיגות מוסלמית-יהודית (MJLC) הינה הפלטפורמה האירופאית הראשונה בה מנהיגים מוסלמים ויהודיים יעבדו יחד בשיתוף פעולה מול מוסדות האיחוד האירופי והממשלות כדי להיאבק על חופש הדת. המועצה מקדמת הבנה וכבוד לדתות ומאפשרת החלפת מידע חיוני על הצרכים, הדאגות, האתגרים והחוויות היומיומיות של הקהילות הדתיות המקומיות והאזריות. המועצה מקדמת בניית גשרים נוספים בין קהילות אלו בעתיד ותומכת בחינוך, החלפת מידע והוצאת הצהרות ומידע בענייני דת אקטואליים באירופה ובעולם. במועצה שותפים; 'ועידת רבני אירופה', המועצה

זה לזה

הבית לאלמנות ויתומים

ZELEZE NEVER ALONE

אמא של מנחם
משתדלת כל כך שיהיה
חנוכה שמח.

אמא מא כן
מספיק א
באכניש ליל אבא אכא?

כולנו רוצים אור בבית וחנוכה שמח.
גם בימים אלה של חג, אווירה משפחתית וחסר מתעצם, ארגון 'זה לזה' תומך
ביתומים ובאלמנות. בעזרתך נוכל לגרש את החושך.

שוועת היתומים

בתפילה עם מרן שר התורה הגר"ה קנייבסקי שליט"א

לראשונה

בזאת חנוכה היום המסוגל בשנה,
יתאספו המוני יתומים בביתו של מרן הגר"ה קנייבסקי,
ויתפללו על עצמם, על משפחתם
ועל תורמי זה לזה.

1800-800-444

אתה חייב להיות חלק מהדבר העצום הזה. בשבילך.

התרומות לארגון 'זה לזה' מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

יותר עדכונים!
יותר חשיפות!
יותר שידורים חיים!
יותר דיווחים
מחצרות הרבנים!

קו הנייעס
הגדול ביותר
במחיר
שיחת ניח
בלבד!

חדש
מוקד הציבור

רוצים לשמוע
אקטואליה עכשיו?

חדשות אנ"ש
שידור חי של רדיו קול חי
שידור חי של רדיו קול ברמה

יש לנו
חדשות
בשבילך

הכל באספר אה

מוקד הציבור
03-619-4444

בשאלה שאלה רגילה

לשעבר - 03-619-4444

השרות
חינם

קבלו עדכוני חדשות לנייד
סמסו עכשיו את המילה

חדשות

למספר

072-3999-900

חדשות הציבור החרדי מסביב לשעון

כל הזמן

קו עיתונות

רשת השבועונים המקומית המובילה והגדולה בציבור החרדי

דרושים מנהלי מכירות

לסניפנו ברחבי הארץ

נסיון במכירות - חובה

אסרטיביות, יוזמה, יכולת מכירה

כושר ביטוי מצוין

עבודה בסביבה נעימה ומתחשבת

משרה מלאה

תנאים מעולים

המודעה מיועדת
לנשים וגברים כאחד

קו"ח למייל:
office@kav-itonut.co.il

או לפקס: 03-5796645

300 ספרים. הרב יעקב הופקוביץ (משמאל) בראיון עם ישראל גליס

שלמה המלך. עשינו עבודת מחקר בספריות שונות, למצוא כל מיני ספרים ישנים, 'ילקוט'ים ומדרשים שונים, אספתי חומרים, ואז ניגשתי לכתובה עצמה בדחילו ורחימו, ולבסוף הוצאתי לאור כאברך צעיר את הספר הזה, 'שלמה המלך וחכמתו', שהיה ספר הביכורים. באותו הזמן, לפני כ-30 שנה, התקיים כינוס מסוים באולמי אפריון, ולקחתי עמי כמה ספרים ושמתתי על שולחן בכניסה, למכירה. לא האמנתי, אבל הייתי צריך למלא את השולחן שוב ושוב, לאחר שהספרים פשוט 'נחטפו'... ואז התחלתי גם להכניס את הספרים לחנויות. לא היו אז כמעט ספרי קריאה לילדים. חוץ ממני היה גם הרב גרליץ וספריו, 'בעקבת אבותינו' ו'דרכי אבותינו' ועוד כמה בודדים. יותר מזה פשוט לא היה. ואז המשכתי הלאה לכתוב ולהוציא דברים שראיתי בהם חוסר בידע. לספר מי היה הרמב"ם, מי היה רש"י ומתי הם חיו והיכן. אלו היו ספריי הראשונים."

כבר היו במוחו כמה ספרים. הרב יעקב הופקוביץ, כמו שתקראו בראיון עצמו, נתן דעתו גם על העיצוב והגרפיקה, והציורים המרהיבים בספריו צוירו על ידי מספר ציירים, בראשם מוטי הלר, צייר מוביל בציבור החרדי. מתי התחלת לכתוב? פתחתי. "לפני 25 שנה בערך. למעשה, כבר כילד הייתי כותב לעצמי כל מיני חיבורים וסיפורים. אחרי נישואי התחלתי ללמוד ולעסוק בחינוך בשלב מסוים, ואז גיליתי שישנם הרבה דברים שהילדים פשוט לא יודעים. למשל, לימדתי נביא והגענו לשלמה המלך שידוע כחכם מכל אדם וכמי שידע את שפת החיות וכו', אבל הילדים בקושי ידעו לספר לי עליו משהו. גם מי שקצת ידע נביא, זכר מדמותו רק את הסיפור עם שתי האימהות שרצו לחתוך את הילד. אבל על החכמה הגדולה של שלמה, אף אחד לא ידע. ואז לקחתי על עצמי כמשימה לספר לדור הצעיר מה הייתה חכמת

רבה כתבו וכותבים ספרים לילדים ולנוער. אבל החכמה היא לכתוב לילדים ספרים שהם לא רק מעניינים אלא גם חינוכיים ומהווים המשך ללימוד בחיידר או בבית הספר, וזה מה שעושה הרב יעקב הופקוביץ כבר 30 שנה, בהתייעצות עם גדולי המחנכים והרבנים.

עשרות ומאות ספרי-ילדים כתב הרב יעקב הופקוביץ בעשרות השנים האחרונות, כולם ספרים לימודיים וסיפורי חכמים וצדיקים שהם מוסר השכל. עם ימי החנוכה, חג החינוך, ירדתי אל ביתו ואל חדר העבודה שלו, שם נוצרים הסיפורים והרעיונות. תוך כדי שיחה איתו נולד עוד רעיון לסיפור ולספר, וכשנפרדנו

איש ספר

הוא הוציא 300 ספרי קריאה לילדים ב-30 שנות כתיבה, אך עד היום לא נחשף • כעת, הרב יעקב הופקוביץ משוחח לראשונה עם הרב ישראל גליס על מפעל החיים הספרותי האדיר שלו • מה גרם לו להוציא את הספר הראשון ("שלמה המלך וחכמתו")? איך מציירים דמויות מהתנ"ך? ומי היה הרב שקרא את הספרים לפני השינה ובבוקר למחרת העיר את הערותיו המחכימות? • בראיון ראשון מספר אחד הסופרים הפוריים ביותר בציבור החרדי, על סדרת הספרים המצליחה "הפרשה מספרת לי" ועל הדמות היחידה בת דורנו שכתב עליה ספר לסדרת סיפורי הצדיקים "אור עולם" • וגם: כיצד ניתן לחסוך 2,000 מילים של מוסר, בסיפור אחד פשוט

הרב ישראל גליס • צילומים: בועז בן ארי

יוסף ועוד.

לצייר את דוד המלך

כשאתה מוציא, למשל, ספר על דוד המלך, איך אתה מצייר אותו?

"זו בעיה רצינית שבאתי לפתור באמת. בציבור הכללי, למשל, יודעים דברים על אישים בתנ"ך צורה מאד מעוותת, גם מבחינת התוכן וגם מבחינת הציורים. לכן אצלנו היה כלל יסוד: אנחנו לא מציירים את הדמויות מהתקופה ההיא. אחד העקרונות שלנו היה לא לצייר דמויות מהתנ"ך, למרות שישנם חלק מגדולי ישראל שאומרים שזה לא נורא. כי הקו שלי, בנוגע לדמויות מהתנ"ך, הוא להשאיר מקום לדמיון. לעתים אנחנו כן מראים את הדמות כביכול,

איך היו התגובות הראשונות?

"נפלאות. מחנכים אמרו שהם פשוט קיבלו חומר לספר לילדים, על חכמת שלמה וכו'. יש דברים שהם עצמם לא כל כך ידעו, כי לא היה להם זמן לחפש, כמוני, עובדות במדרשים ישנים מה הייתה חכמת שלמה, והספר הזה עמד לעיני מורים והורים. וגם הילדים, ידעו לצטט סיפורים רבים מתוך הספר כאשר דיברו בחידור על שלמה המלך."

ומה הלאה?

"המשכתי הלאה בסיפורי צדיקים, לפני שהוצאתי את סיפורי הנ"ך, כי ידעתי שהנ"ך הוא נושא לא פשוט וצריך לכך הכנה ראויה והתייעצות עם גדולי איך להעביר את הנושאים לילדים. בנביא הרי מתוארות מלחמות וכן מנהיגים שעשו הרע בעיני ה'. איך מציגים את זה? לכן השארתי את זה לשלב הבא. בינתיים הוצאתי ספרים על דמויותיהם של דוד המלך, וכן גדולי עולם כמו רש"י, הבית

אבל מהצד או מהגב ולא מהפנים."

אם אני מנתח את השינוי בספרים שלך, הספרים הראשונים שלך הם לדעתי יותר 'כבדים' והיו מיועדים לתקופה אחרת לגמרי. הספרים על שלמה ודוד המלך, ועל רש"י יצאו לפני 25 ו-30 שנה, בתקופה שילדים ישבו וקראו זמן ניכר אפילו ספר ארוך. אבל היום כבר רואים את זה פחות, ואני אכן רואה שעברת לספרים אחרים, יותר קלים, כמו למשל הספרונים של סדרת "אור עולם". "אור עולם" זו סדרת ספרונים בת 88 ספרונים. הייחוד שבה הוא שכל חוברת אינה סיפור בלבד על הדמות, אלא ב-16 העמודים שבספרון המלווים בציורים, אנחנו רוצים שהילד ילמד מי היה האיש, על תולדותיו והדברים העיקריים בחייו, מתי נולד, מתי נפטר, היכן פעל ומה עשה, כדי שהילד ילמד להכיר את הדמות. בכל יום ילדים שומעים על גדולי עולם, כמו רבי חיים מוולוז'ין, אבל לא יודעים מי הם היו, ובצורה קצרה ותמציתית אנחנו

מספרים על תולדותיו בספרון, כדי שהילד ילמד להכיר. גם הציורים כאן, פרי עטו של מוטי הלר, צייר הבית שלנו, משודרגים. בכלל, לציורים יש תפקיד מאד נכבד בכל ספרינו. הם עוזרים להמחיש את הנושאים, ולפעמים הציור משפיע להבין הטקסט יותר טוב. אדם מבוגר שלוקח טקסט ליד, כמו למשל כריכת הספר על רש"י, עיניו מיד נתקלות במילים 'רש"י רבן של ישראל' ורק אח"כ בציור, אבל ילד שלוקח ספר - דבר ראשון הוא מסתכל על הכינוי ועל הציור בשער ורק אח"כ על הטקסטים. הציור הוא מאד חשוב. הוא נותן המחשה למה שהילד קרא, ולעתים משלים את מה שהיה חסר בטקסט בכוונה. לפעמים אנחנו מדלגים על קטע בסיפור, כי אנחנו יודעים שהוא יושלם בציור. כל זה, כמובן, חוץ מהחווייה האסתטית שיש בהסתכלות בציור יפה".

כשאתה כותב, אתה מכוון לגיל מסוים? אתה רואה בזה שליחות לסייע להתפתחות החינוכית של הילד?
"אם אנו מדברים על ספרים כמו 'הנשר גדול', 'דוד מלך' ו'ולירושלים עירך', אלו ספרים שמיועדים לגילאי ה-7-8. ואגב, לא רק... למשל, 'ירושלים עירך' מציעה יריעה רחבה על בית המקדש הראשון והשני, ובתשעה באב יש גם הרבה מבוגרים שקוראים בו. הוא מוגש בצורה קלה ומעניינת, והוא אחד הספרים הכי מוצלחים שלנו. אבל למשל הסדרה 'הפרשה מספרת לי', מיועדת לילדים בגילאי 3-4 (לבד מסדרה נוספת לפרשת השבוע שהיא לגילאים 7-8). אנחנו הרי יודעים שגם הטף היו בהר סיני. ולמה הביאו אותם? לא מצאו בייביסיטר? אלא שהיה עניין להביא גם את הטף, שכולם יהיו בהר סיני. אלא שכל אחד קולט את התורה לפי הרמה השכלית שלו. הטף קלטו אז מה שהם היו יכולים לקלוט בגילם. וגם לימוד תורה, לא בא לידי מיצוי בלימוד חד פעמי, ומה שהילד שומע בגן, בשנה הבאה הוא יבין בצורה יותר מעמיקה, ובכל שנה מסבירים בצורה יותר מובנת לשכלו שבגר. לכן כתוב במדרש: קול ה' בכח, אמר רבי לוי כל אחד לפי הכח שלו, אנשים נשים וטף".

הספרים שלך הם כולם ספרי צדיקים, או סיפורי תורה ותנ"ך?

"זו הנישה שלנו, ספרים שנהנים מהם וגם לומדים מהם. יש גם מקום לספרי מתח וכו', ילדים צריכים את זה, אבל זה לא אני. אני מוציא ספרים שלומדים מהם תוך כדי הנאה. למשל, סדרות 'הפרשה מספרת לי' או 'פרשת השבוע לילדי ישראל' מיועדת לילדים קטנים שהלבבות שלהם פתוחים אז. בגיל הזה אתה יכול להנחיל להם ע"י סיפורי התורה, אמונה תמימה בבורא ואהבת תורה כל ילד לפי גילו. המטרה שלנו היא לא להרבות ידע אלא להרבות אהבת תורה בגיל הרך, וע"י שהילדים קוראים ושומעים את הסיפורים שבתורה - הילד מתלווה אל הסיפורים. כשאברהם ושרה יוצאים למסע הראשון לארץ ישראל, הילד מרגיש שהנא מתלווה אליהם. ואח"כ הוא עומד בצד ליד יעקב שישן על אבן ומצטער. המטרה היא שירגישו הזדהות עם הדמות".

ה ו צ א ת
גם ספר
לחנוכה,

להרבות אהבת תורה

במהלך השנים קיבלת גם ביקורת?
"מטבע הדברים יש לעתים ביקורת, לא למה כתבתי כך וכך, אלא למה אין עוד נושאים בספרים השונים, למשל, למה ב'הפרשה מספרת לי' לא הוספתי עוד נושאים על הפרשה לכל ספרון. והתשובה שלי היא, כאמור, שבגיל הזה, 3-4, המטרה היא לא להרבות ידע אלא להרבות אהבת תורה. ולכן, למשל נושא כמו עקדת יצחק לא הבאתי בספר באותה פרשה. זהו נושא שגם הגגנות והרב"ס בכיתות הנמוכות לא מספרים, ועדיין הייתה ביקורת למה דיילגנו על זה. כשעושים, יש ביקורת. אבל אני שמח לשמוע ביקורת, ולעתים יש ביקורות מוצדקות".

כשאתה מדבר על סדר בכתיבת ולימוד פרשת שבוע, אני נזכר בסיפור: רבי חצק'ל סרנא החליט בזמנו לבקר את האדמו"ר מסאטמר, בביקורו האחרון בארץ. הוא נכנס לבית של האדמו"ר, ברחוב יואל, והציגו אותו לפני האדמו"ר כראש ישיבת חברון וכחבר מועצת גדולי התורה וכו'. אחרי 2 דקות אמר רבי חצק'ל לאדמו"ר: אני רוצה לשאול אותך שאלה: בסוף

פרשת בלק מופיע סיפור פנחס וזמרי על הקנאות של פנחס, אבל רק שבוע אחרי זה, בפרשת פנחס, קוראים על ההבטחה, השכר, שהבטיח לו ה' ('הנני נותן לו את בריתי שלום' וכו'). והשאלה היא למה זה לא מופיע ביחד, שפנחס קינא קנאת ה' ומיד קיבל הבטחה על השכר? אלא מה, אמר רבי חצק'ל, אני לא מבקש מהרב"ה תשובה אלא אני אענה: פשוט חיכו שבוע כדי לראות שפנחס הוא קנאי אמיתי ולא חיפש כותרות בעיתון לספר שם על הקנאות שלו. אמר לו האדמו"ר: ואני אענה לך תשובה משלי: הילדים לומדי בחיידר פרשת השבוע בכל שבוע רק עד היכן שהרב"ה מספיק איתם, עד שני או לפעמים עד שלישי. אז איך הם יידעו את הסיפור של הקנאות? ולכן ככה מתחילה פרשת פנחס וכך יודעים הילדים מה זו קנאות, כדי ללמד גם את הילדים קנאות... ואפרופו חיידרים. את ספריך אתה מייעד דווקא לילדי החיידרים החרדיים, או לאו דווקא?

"סיפורי צדיקים על מידות ומעשים טובים כמו סדרת 'אור עולם' מיועדים יותר לציבור החרדי או קצת מעבר, אבל סיפורי התורה ונושאי המועדים בהחלט הולכים גם לציבורים רחוקים, ואני אומר זאת מידיעה. הגגנות החילוניות לגיל הרך משתמשות בזה, כי אין כאן עניין של שחור-לבן, אלא אלו סיפורי תורה שגם ילדים חילוניים אוהבים. 85 אחוז מהציבור בישראל אוהב סיפורי תורה ורוצה שילדי יידעו את סיפורי התורה. אתה, הרב גלים, הרי נמצא בשטח ויכול להסכים איתי.

"לפני זמן קצר התקשרה אלי גגנת חילונית מקיבוץ בצפון הארץ ואמרה שחייבת לשתף אותי בסיפור: בכל שבוע היא מספרת אצלה בגן מ'הפרשה מספרת לי', היא פשוט קוראת מתוך זה לילדים (המעלה של הסדרה היא לא צריך לקרוא ולהסביר, אלא פשוט לקרוא). ובסוף השיעור כולם באים אליה ורוצים לראות את הציורים בספר. יום אחד בא אליה אבא של אחד הילדים ואמר: אולי את מוכנה להראות לי מה זה הספרים של הפרשה מספרת? היא שאלה למה, והוא אמר: יש לילד שלי כעת יומולדת 4, ואני ואשתו היינו רגילים שילדים בגיל הזה ביקשו כמתנה משחקי מחשב או צעצוע משוכלל, אבל הילד הזה אמר לי שהוא רוצה מתנה את סדרת הספרים הפרשה מספרת לי שהגגנות מספרת מהם כל שבוע. והאבא היה חייב לבוא לגן לשמוע על מה מדובר. הגגנת הראתה לו, והוא הלך בשמחה וקנה את המתנה הזו לילד. כשאני שומע סיפור כזה, זה משמח אותי מאד".

אתה קורא לעתים ספרי ילדים אחרים, כדי לקבל השראה?

"לא, אין לי צורך בזה. בזמן הפנוי שלי אני יושב ולומד. אני לא זקוק להשראה מהסיבה הפשוטה שאני לא ממציא סיפורים. מי שממציא צריך רעיונות, אבל זה לא הנישה שלי. אני רק לוקח מדרשים וסיפורים קיימים ומחליט מה להכניס ואיך. אבל הכל - סיפורים קיימים".

היום חדרו מאד ספרי הקומיקס. אתה בעד או נגד?

אתה חושב להוציא ספרים כאלה?
"תראה, יש ילדים שמתקשים בקריאה, ולכזה ילד ספר קומיקס יכול להועיל, אבל בעיקרון ספר מיועד לא רק להעשרת ידע אלא גם להעשרת שפה. ובכל מקרה, בוודאי שסיפורי תורה ונ"ך לעולם לא נעשה קומיקס, למרות שהציעו לי. וסיפורי צדיקים? תלוי איזה. בעיקרון אפשר לומר שהנושאים עליהם אני כותב, לא מתאימים לקומיקס. אני בעד שיקראו ספרים רגילים ויידעו, כי לקרוא סיפור

קובי לוי

אובדן האישיות

אתם הולכים לשמוע כמה משפטים קשים לעיכול, אך אין ברירה, הגיע יומם לצאת לאור. כבר עסקנו ישר והפוך בצרה הצרורה, של אותם מתמכרים שאינם יכולים לצאת משם... ועם רבים שוחחתי, והם בוכים ומיוסרים מעבר לקו ומעידים: "זה גדול עלינו אין לנו חיים עם זה, ויש לנו גיהנום בלי זה" רח"ל.

לכן, הזעקות של גדולי הדור ושל עבדכם הקטן בעל הטור, נועדו בראש ובראשונה להרחיק מן התהום את אותם טיפוסים סקרניים שבטוחים "לי זה לא יקרה". לא מכבר התקשר אלי יהודי נכבד ואמר לי: "אדון לוי, אני שמח לבשר לך, שיש לי אח כבן 35, לא נשוי, אשר ארבע-חמש שנים שקוע בתעלות הביוב של האינטרנט. נסיונותי לשכנעו עלו בתוהו, ומה נותר? תפילות, אני מעיד על עצמי שקרעתי את השמים ושפניתי לכל רב, כולל גדולי הדור, לכל מגיד שיעור, לכל מלמד ולנשים צדקניות שיתפללו עליו, כמה פעמים ביום. והוא יצא!! הוא החליף מכשיר, אז אנא לא לייאש, תמיד להשאיר תקווה, ממצוקותיהם יושעים".

שמחתי לשמוע, ויהי רצון שהנ"ל יצא מטהור לחלוטין מן התעלות הנוראות, ויפתח דף חדש בחייו.

לדאבון ליבי עלי להניח על השולחן נתון נורא. מרן הרב וואזנר פוסק הדור זצ"ל, טוען ש"השטן הוא בכבודו ובעצמו, האינטרנט", מה הפרוש? הפרוש הוא שמי שמכור לאינטרנט, מכור ומוכר נשמתו לשטן. השטן מתעתע בו כרצונו, ברצונו קצת משחרר, נותן לו אוויר פסגות של נצחון, של התעלות, ומשם מנחית אותו על הריצפה שבור ועלוב ומכור... כן מכור. ההתמכרות, היא תוצאה של משחק עם היצר הרע בכבודו ובצממו, ומעבר לביטול הזמן והמראות האסורים, השטן נוטל את נשמתו של האיש, ומותיר אותו עם הנפש החיונית, זו שתכליתה רק לדאוג לחיות האלמנטרית של הגוף. כמו הנפש של הפיל, הפרה והגירף. הדם הוא הנפש, הוא החלק הרוחני המחיה את הגוף העכור. האישיות הרוחנית האצילית, קרי הנשמה, פורחת מן הגוף העכור.

מדוע פורחת הנשמה? התשובה פשוטה ומבהילה. כידוע, הנשמה רוחנית היא, וכשהיא פורחת מן הגוף, היא רואה מכל צדדיה. כשהיא כלואה בגוף, יש לה שני חלונות קטנים להביט דרכם על העולם, העיניים. הקב"ה כתב בתורתו הקדושה "ולא תתורו...", כלומר הימנעו מראיות אסורות, כי הנשמה אינה מסוגלת להכיל זאת, היא קדושה, היא טהורה, היא זכה, והטינופת השפלה הזו, גורמת לה לצאת מן הגוף, ולחזור למחצב העליון שלה, ולהותיר כאן, עלי אדמות חתיכת בשר נבוכה, ללא אישיות, ללא מחשבה, ללא מעוף, ללא מוטיבציה. מת-חי. "דג NET" הולך, נושם, או מזיז ידיים ורגליים, מפטפט, אבל מת.

לצערי בלב קרוע, אני שומע עדויות מצמירות בסיגנון "אינני מכיר את אשתי... היא יצור חדש לחלוטין, מנותקת מן הסביבה" או "אינני מכירה את בעלי, הוא ממש אדם זר ומשונה... כופר בעיקר מתנהג כמו בהמה" או אִם המעידה על שתי בנותיה "פעם הן היו מלאכיות, נעימות, עוזרות לי, דואגות לי, היום הן כמו שתי מפלצות, מקללות, נצלניות, פרצופים חדשים שלא הכרתי".

על הכעסן נאמר "טורף נפשו באפו". כנ"ל באותה נשימה ניתן לומר על האיש האינטרנטי שאיבד ברשת את זהותו ואיכותו ואנושיותו, והפך לעכבר ביבים שמתנכר לכן או בת זוגו, לילדיו, לתורה, למצוות, לאמונה. אם סבתא חרדית בת 83 מורידה כיסוי ראש ומחללת שבת, אם אבא אברך צדיק נוטש את רעייתו ועשרת ילדיו ולובש ג'ינס ועגילים, אם אִם לשישה ילדים נוטשת הכל ועוברת לתל-אביב, אז תפנימו היטב היטב, שיצור חדש בא לעולם!!! יצור העושה דברו של השטן האינטרנטי, המוליך אותו מעדנות לאבדון הסופי. אינני רוצה חלילה לרפות ידיים, או לערער את המאמינים התמימים ש"יש תשובה לכל דבר", אך הנני רוצה שתעשו ה-כ-ל!!! אבל ממש הכל, כדי לא להגיע לשם, לצומת ממנו – אובדת האנושיות, ומבליחה לעולם מפלצת אכזרית ומנוכרת – רדופת תאוות ממנוע אפיקורסי ומדלק של הבלי העולם. אסור להגיע לשם!!! על קצה המזלג אציין כאן, שמשוחות עם מאות אומללים ונאיביים עולה, שהם העדיפו להעלים עין להאמין שהכל בסדר... "שבעלי הוא איש רציני", "שאשתי היא צנועה חסודה..." "והבן והבת טהורים וחמודים..." גבירתי ורבותי תם עידן האמון!!! האינטרנט השטני גדול פי מיליארד מכס, גדול מבני זוגכם ובוודאי עצום ונורא מילדיכם. לכן, לא לעצום עין. לנדנד, להפציר, להתחנן, סלקו את המכשיר, ולומר בקול ברור "מי שמתפשר – נושר. אני לא רוצה לאבד את בעלי, את אשתי, את ילדי". לא להרפות, לדבר על כך בסעודות השבת, לדרוש בבתי הכנסת, לכתוב על כך בעלונים, ולהשמיד מן השורש את אותה ליצנות קרירה, של טיפוסים ריקניים שמבעירים את שדותינו בקלות דעתם, ובמסך המכושף שבידם. אלוקי מסך, לא תעשו לכם, כי אם תעשו, תשארו בלי משפחה, בלי עתיד, בלי אישיות. לא חבל?

אשמח לשמוע על שינויים והתקדמויות: קובי לוי - טל' נייד: 050-4170419, פקס: 09-8820166.

והדיסק בפני עצמו. בדיסק יש גם מוזיקה ומקהלת ילדים, ויש צוות עורכים, וקלידנים, והמפעל הזה ממש מתפתח עם מחלקת מוזיקה ושמע משלו. וזו עוד דרך להמחיש בלב כל ילדי ישראל את הסיפורים, ולאט לאט נקליט כמה שיותר מהספרים של אבא. התגובות ליוזמה הזו מגיעות מכל שדרות העם, לאו דווקא מחרדים, וכמובן שהכל שם על טהרת הקודש, עם המון תיקונים, איננו עושים הנחות. אבא לא מוותר לי על אף מילה, ואפילו במוזיקה - הוא אומר לי: פה האווירה צריכה להיות עדינה יותר וכדו'".

ר' יעקב, הוצאת כבר מאות ספרים. מה הלאה? "המטרה כעת היא להשלים את הסדרה על מדרשי הנ"ך. יש כבר תשעה כרכים, והעשירי ייצא בקרוב. וכן לכתוב המשך לסדרת סיפורי הצדיקים על מידות ומעשים טובים, שמאר פופולרית, 'אור עולם'".

שמתי לב שסדרת "אור עולם" מתרכזת בעיקר בתקופה של עד לפני 100 שנה, אבל לאחרונה הוצאת במסגרת הסדרה גם ספרון על מרן בעל שבט הלוי הגר"ש וואזנר. מדוע?

"השאלה שלך נכונה, והשבט הלוי היה יוצא דופן בסדרה. הסיבה שהוצאתי את הספרון היא כבשבת הלוי מצאתי מקום דמות מופת לילדי ישראל, ולכן, למרות שאיני עוסק בתקופה הזו, הוצאתי בכל זאת את הספרון על הרב וואזנר. מה שתפס אותי בעיקר היה סיפור שהוא סיפר בעצמו: שלאחר מבחן שנערך לו בהיותו בגיל 18 בישיבת חכמי לובלין של רבי מאיר שפירא, החליט הבוחן לא לקבלו, ואמר לו שינסה שוב עוד שנה-שנתיים. הוא היה צריך אז להמתין לרכבת של הבוקר, וישב בינתיים כל הלילה בביהמ"ד ולמד. לפנות בוקר הגיע הרב שפירא לביהמ"ד וראה שבפינה יושב מישוה ולומד. הוא ניגש והניח יד על כתפו והתעניין מי הוא ומהיכן. הרב וואזנר סיפר לו: באתי להיבחן וכך קרה ולא קיבלו אותי, ובינתיים אני מחכה לרכבת. אמר לו רבי מאיר שפירא: לא! אתה נשאר פה, אתה שלי. כלומר, הגיע בחור שלא בא ממשפחה של צדיקים וראשי ישיבות, ובהתמדה אישית שלו גדל וצמח להיות ענק בהלכה ופוסק הדור, הכל בזכות ההתמדה העצומה וכח הרצון. ובוודאי שזו דמות מופת לילדים. אני בטוח שכל המלמדים בת"תים סיפרו לאחר פטירתו את סיפור הזה שהתפרסם אז לתלמידיהם, כדי להראות לילדים איך אפשר לצאת 'גדול'. אבל אחרי כמה חודשים או שנים תבוא שכבה חדשה של ילדים והם כבר לא יכירו את הדמות ואת הסיפור, ולכן חשבתי שאת הסיפור הזה אני חייב שיישמר, שתמיד יהיה. וכשיש בספר באופן קבוע, הוא נמצא ועובר מדור לדור."

■

וסיפורי צדיקים בכלל, זה חשוב מאד בהתפתחות החינוכית של הילד. אולי זה יפתיע אי מי מהקוראים, אבל הרב מבריסק סיפר שהאבא שלהם, רבי חיים, חניכם ע"י סיפורי צדיקים, והוא אמר להם שלקראו סיפורי צדיקים זה לא פחות מללמוד ספר מוסר. ולמה זה כה חשוב? כי לכל אדם יש בתת ההכרה רצון להזדהות עם דבר מסוים או דמות מסוימת, גם אם לא מרגישים את זה. ולכן, הנביא מלמד 'והיו עיניך רואות את מוריך'. למה? כי בכל פעם שאתה רואה על הקיר את דמותו של הרבי שלך, מתעורר בך רגש: גם אני רוצה להיות כמוהו, וזה נקרא הזדהות חיובית. לעומת זאת, אלה שרחוקים מתומ"צ מזדהים לעתים עם דברים אחרים. לפעמים כששואלים עבריינים למה עשית את המעשה הזה והזה, הם אומרים: כי ראיתי את זה במסך או בתמונות, ורציתי להיות כמו ההוא שבצילום. זוהי הזדהות שלילית. ואנו צריכים לטפח את ההזדהות החיובית ע"י סיפורים. סיפורים כולם אוהבים".

פעם בא יהודי למרן הגר"ח קניבסקי ותינה על בעיה שיש לו, שהוא לא מצליח להירדם בלילות. אמר לו ר"ח: תיקח ספר סיפורי צדיקים ועם זה תלך לישון. גם אני עושה כך, אמר לו ר' חיים...

"נושא הסיפור הוא קריטי וחשוב. הרי אפשר לחנך ילד גם בלי סיפור, אבל אז זה הרבה יותר קשה. במקום לדבר עם ילד 2,000 מילים על נושא מסוים, תספר לו סיפור טוב על הנושא וקנית את עולמך וחסתת הרבה דברי מוסר. לסיפור יש הרבה כח".

תן לי דוגמא שחווית על כוחו של סיפור. "באחד הספרים רצינו לחנך את הילדים שיברכו ברכת המזון בכוונה מסידור. אז מה נגיד לילד? זו מצוה? כתוב 'ואכלת ושבעת וברכת'? אז פשוט סיפרנו סיפור, ביהודי שלא היה מדרקד גדול במצוות, שמשום מה שמר בקנאות על ברכת המזון בכוונה. שאלו אותו פעם למה, והוא סיפר שהוא למד רבי מאיר שפירא מלובלין ופעם שמע בשיחה שלו את דברי הטור מדוע לא כתובה האות פ' בברכת המזון, כי מי שאומר ברכת המזון בכוונה ניצל מחרון אף. היהודי הזה עבר את מאורעות השואה, וכהגיע לאושוויץ לתור למנגלה ימ"ש, שיבחר אם ילך ימינה וינצל או שמאלה וימות מיד, הוא אמר לקב"ה: רבש"ע, אני רוצה שתפרע לי את החוב שאתה 'חייב' לי על ברהמ"ז בכוונה. הוא התקרב למנגלה, ואז האדם שהיה לפניו אמר שהוא טבח, ושהוא, אותו תלמיד של רבי מאיר שפירא, הוא העוזר שלו, וכך שניהם ניצלו, ומאז הוא המשיך לברך ברמה"ז בכוונה. כשאנו מספרים כזה סיפור לילד, זה שווה יותר מ-2,000 מילים של מוסר. וכמו סיפור זה, תמיד צריכים למצוא את הסיפור המתאים לכל סיטואציה, ובשביל זה אנחנו פה..."

מפעל חיים

לאחרונה הבאתי חידוש נוסף, דיסק שמע "הפרשה מספרת לי" על בראשית.

"הדיסק בעצם מספר מה שיש בספר, מילה במילה. כשהילד קורא בספר ושומע תוך כדי את הקריאה באופן מוסיקלי ודרמטי, הדברים נחרתים יותר, ואח"כ יודעים גם לצטט בעל פה. אבל את הפקת הדיסק עצמו לא אני עשיתי, אלא בני הגדול, חיים".

חיים, איך נבנה דיסק כזה? "לפני הכל אני חייב לפתוח שאתה שומע ורואה, יש כאן מפעל חיים של אבא. אנחנו, בתור ילדים, חיינו ונשמנו את הריח המשכר של הספרים והדפוס כבר מינקות, ואני גאה להיות כעת חלק ממפעל החיים של אבא, שהוא אכן אפיק פחות צפוי שלא קשור לכאורה לעולם הספר, אלא לשמע, הדיבור והמוזיקה. אבל זה גם חשוב מאד, כיוון שבדיסק קוראים את הטקסט של הספר והספר עומד בפני עצמו

אני רוצה שיזם

הוא מבטיח שבשנים הקרובות ייבנו שכונות חדשות לציבור החרדי בעיר, עומד על כך שהסינמה סיטי יהיה סגור בשבתות וחגים, מפרגן לחברי מועצת העיר החרדים, ומצהיר שאם ניר ברקת ירוץ לכנסת, הוא מתכוון להתמודד על ראשות העיר ירושלים ■ מאיר תורג'מן, מ"מ ראש העיר ויו"ר ועדת תכנון ובניה בראיון ל"כל ישראל"

חיים רייך

עם הרה"ר לירושלים הגר"ש עמאר

”

כרו אותי כבונה ירושלים

להיום. אנחנו משתדלים לתת מענה לכל הבקשות, הולכים להקים קריה חרדית חדשה ברמת אשכול. אני מקווה שהציבור החרדי ידע להכיר טובה, וביום פקודה הוא לא ישכח את מי שנשכב בעבורו, ודאג לצרכיו המיוחדים הגשמיים – דירות, והרוחניים – סינמה סיטי וקדושת השבת, ואני דואג לציבור החרדי עם כל האכפתיות המלאה.”

האם כשיגיע יום הבחירות, תעשה דילים עם הציבור החרדי?

”אני לא שולל שום שיתוף פעולה, אני למעשה הנציג היחיד שהאינטרס שלי הוא למען ירושלים, ובתור אדם דתי שומר תורה ומצוות, ומדקדק קלה כבחמורה, אני היחיד שיכול להבין את כל הזרמים והפלגים, וכמובן שזה יהיה שיקול של הרבנים, לשיקולם. אתה יכול לשאול את הרב יוסי דייטש על שיתוף הפעולה בינו, הוא ממלא מקום שלי בוועדה לתכנון ובניה, ועושה את עבודתו נאמנה, הוא איש הגון מאוד ומהיותר מקצועיים שקיימים בירושלים. מבחינתי יוסי דייטש הוא חבר קרוב.”

איך אתה רואה את ירושלים בעוד 10 שנים?
”ירושלים מתפתחת בקצב מדהים, הכי מהיר פה זו התחבורה הציבורית, תוך 5 שנים העיר תהיה מרושתת ברכבת קלה לאורך ולרוחב, 55% מתושבי העיר יהיו נגישים לתחנות הסעה של הרכבת לאורכה ולרוחבה של העיר, הולכת להיות מהפכה בירושלים, מהכניסה לירושלים עד היציאה לים המלח לא יהיה רמזור אחד. אנחנו מאשרים מגדלים בתלפיות, מגדלים במרכז העיר, מאשרים תוכניות פינוי בינוי, תמ”א 38 בשכונות החלשות, אנחנו מגדילים את ההיצע של הדירות בירושלים.”

מה משפט הסיכום שלך?
”אני רוצה לזכות ולקיים את הברכה של הרב משה בן טוב זכרוננו לברכה, שאזכה לבנות ולהרחיב את ירושלים לאורכה ולרוחבה, וכמו אדם המשמח חתן וכלה הרי הוא כאחד שבנה אחת מחורבות ירושלים, אז אם אני משמח את כל המגזר החרדי, הרי אני כבונה ירושלים ולתפארתה.”

■

ייסגר בשבת. אמרתי את זה מהיום הראשון שהסינמה סיטי נפתח, ומי שרוצה לראות סרט בשבת שילך למתחם יס פלנט הנמצא באבו טור, הקרוב לשכונה ערבית, יש פה בירושלים החלטת מועצה לסגור את הסינמה סיטי בשבת, אף אחד לא יכול לומר כפיה דתית. בירושלים רוצים לשמור על קדושת השבת. יש בעירייה רק סיעה אחת בשם “התעוררות” הרוצה לפתוח את הסינמה סיטי בשבת, הם פנו לבית המשפט, לא צלח להם, גם ראש העיר ניר ברקת יחד איתי ובעד סגירת הסינמה סיטי בשבת.”

מה דעתך על הציבור החרדי בירושלים, ולאילו רבנים ועסקנים חרדים אתה קשור?

”יש שינוי עצום לטובה, וזה מורכב מכמה פרמטרים. הציבור החרדי הבין, שבכדי להשיג לעצמו זכויות, זה לא צריך להיות על חשבון אחרים. הם רוצים כיתות, בתי כנסת, מקוואות, אנחנו מאפשרים להם, ועושים כל מאמץ שכל הצדדים יהיו מרוצים. גם דעתו של ראש העיר, שצריך לתת מענה למגזר. ברור שאף פעם זה לא מספק ואין הקומץ משביע את הארי. הרבנים והעסקנים החרדים יודעים שאני קשוב לצרכים שלהם, אני בקשר עם האדמו”ר מגור, עם האדמו”ר מבעלזא, עם הרב הראשי לירושלים הרה”ג שלמה עמאר, עם הרב הראשי לישראל הרה”ג יצחק יוסף, עם הרב שמעון בן טוב שליט”א בנו של מורי ורבי הרב משה בן טוב צוק”ל, שבירך אותי לפני כעשר שנים וקבע את המזווה בלשכתי במנהל הקהילתי. אגב, באותו מעמד הבטיח לי הרב בן טוב צוק”ל: “אתה עוד תהיה בונה ירושלים, וברכתו התקיימה בי, ואני כיום יו”ר ועדת הבניה. הקשרים שלי הם גם עם חברי הכנסת חרדים שמבינים שירושלים זו לא עוד עיר, זו עיר הבירה של מדינת ישראל.”

אתה רואה את עצמך ראש העיר הבא של ירושלים, במידה וניר ברקת ירוץ לכנסת?

”כן בהחלט. אני רואה את עצמי מועמד מתאים לראשות העיר, אבל כל זה בתנאי שראש העיר הנוכחי ניר ברקת ירוץ לכנסת. כל עוד הוא ראש העיר, ועושה זאת על הצד הטוב ביותר, הוא משרת את הציבור בנאמנה, עושה זאת במסירות רבה, כך שאין מה לדבר. אם הוא כאן, אני איתו, אם הוא רץ לכנסת, אני רץ לראשות העיר.”

האם לדעתך צורכי הציבור החרדי מקוימים במלואם?
”יש עוד הרבה עבודה. חסר עוד הרבה כיתות לימוד, הפער הצמצם מאוד מלפני כניסת ניר ברקת לתפקיד

מאיר תורג’מן, 62, משמש בקדנציה הנוכחית כמ”מ ראש עיריית ירושלים ויו”ר ועדת התכנון והבניה. תורג’מן, בוגר הטכניון, מתגאה בכך שבלשכתו אין אינטרקום וכל תושב ירושלים יכול לראות בלשכתו כתובת.

”אני מקווה שיזכרו אותי כנבחר ציבור שבנה את ירושלים, והשאר בה את חותמו, למען רווחת הציבור”, הוא אומר בראיון ל”כל ישראל”.

מי אתה מאיר תורג’מן? ספר לנו קצת על עצמך.
תורג’מן מעדיף שלא לדבר על עצמו בגוף ראשון. הוא איש שטח ברמ”ח איבריו. חבר מרכז ליכוד, שנים רבות שימש כקצין הדרה וחקירות בשרותי הכבאות בירושלים ומנכ”ל כל המנהליים הקהילתיים בעיר. “איך שלא תסובכו אותי אני קשור לאנשים בכלל ולאנשי העיר בפרט”, הוא אומר. חשוב להדגיש שההצלחה הגדולה במינהל הקהילתי הייתה דווקא במגזר החרדי. כל חי לחמתי למען הפרט, שנים הייתי סיעת יחיד בעירייה, אופוזיציונר לוחם, איש שטח שלא חסך את שבת לשונו בהיותו באופוזיציה גם מראש העיר ניר ברקת.”

תורג’מן, איש ליכוד ידוע, חובש כיפה, חבר מועצת העיר מזה שתי קדנציות, מוכר כפעיל שכונות מוביל ופעיל, שימש בעבר כיו”ר ועדת הביקורת העירונית. לתורג’מן מערכת קשרים הדוקה עם רבני ונציגי הציבור החרדי בעירייה, מוכר כאיש עשייה בעיקר בתחומי פניות הציבור, סיוע בבירוקרטיה, ומנהלים קהילתיים.

מה התוכניות העתידיות שלך לגבי העיר ירושלים?
”התחלתי תפקיד חדש, אני רוצה להצליח. מבחינתי השמיים הם הגבול, לדאוג לרווחת התושבים, להקים אלפי יחידות דיור עבור הציבור החרדי, לדאוג עבור הצעירים לדיור בר השגה, ובחלומי אני רואה את קו הרקיע של ירושלים, עם מגדלים רבי קומות, היות שעתודות הקרקע של ירושלים לא גדולות. גם הציבור החרדי ירגיש את השינוי. היום היה אצלי קבלן חרדי גדול ואמר לי שכבר מרגישים את השינוי באוויר, ורק עכשיו אשרתי ברמת שלמה בניה של 1500 יחידות דיור, שזה אומר, רמת שלמה מכפילה את עצמה, ואני יודע שהציבור החרדי זקוק לעוד יחידות דיור, אנחנו עובדים לאשר עוד פרויקטים.”

האם הסינמה סיטי ייסגר בשבת?
לשאלה הזאת הוא קורא הרמה להנחתה. תורג’מן, על אף שאינו חבר באחת הסיעות החרדיות או הדתיות בעירייה, משיב בנחרצות: “חד משמעית הסינמה סיטי

עם הראשל”צ הגר”י יוסף

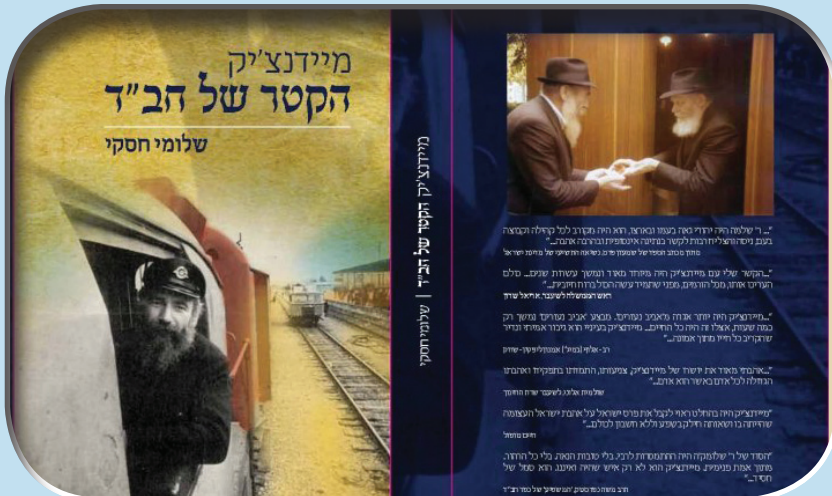

עם ראש עיריית ירושלים ניר ברקת

עם הרב בנטוכ בקביעת מזווה

התוועדות מאוחרת

עסקן וקטר. כריכת הספר על ר' שלמה מייזנצ'יק

1.

בכל שנה ושנה אני מקבל יותר ויותר הזמנות להשתתף בהתוועדויות י"ט בכסלו. י"ט כסלו, "חג הגאולה" החב"די, יוצא הרי שבועות בודדים אחרי "כינס השלוחים" של חב"ד, שם אני פוגש מידי שנה מאות ואלפי שלוחים, וכל שנה כמה חב"דניקים נוספים לוקחים ממני את הטלפון והכתובת ומזמינים אותי להתוועדות שהם עושים, בצפון, בדרום, במרכז ואיפה לא. הם הרי לא ליטאים קרים. 2 דקות של מפגש איתם, ואנחנו כבר החברים הכי טובים. כל-כך טובים, עד כדי שאחד מהם אמר לי לפני שבועיים: אתה חייב לבוא להתוועדות שלנו (שהיא במקרה במרחק שלושה רחובות ממני), ותביא גם כמה שיותר חברים. רק תגיד לי כמה אתם באים, שאדע כמה בקבוקי "משקה" להוסיף. אבל בליל י"ט בכסלו, הייתי פשוט עייף. למרות שדווקא תכננתי להגיע שנה אחת לפסטיבל ההתוועדויות שמתקיים כל שנה במשך שלושה ימים בבנייני האומה, העייפות הכריעה את הכף. החב"דניקים התוועדו עד אור הבוקר, ואני בעשר וחצי בלילה כבר ישנתי.

אבל לכל דבר יש תיקון. וכך חגגתי את י"ט כסלו, בכ"א כסלו. כמה חב"דניקים הזמינו אותי להתוועדות מיוחדת לעיתונאים, שנערכה ביום חמישי שעבר ברמת גן. עכשיו, כמו שאפשר לנחש, בחב"ד לא קראו לזה "מסיבת עיתונאים", אלא "התוועדות י"ט בכסלו מאוחרת" או "כינס הקהל לעיתונאים". זה קצת יותר מרומם מסתם מסיבת עיתונאים, לא?

מיהרתי לאירוע נוסף, אז אחרי שעה וחצי של דברי תורה, מזונות ומשקה נפרדתי מהם לשלום ויצאתי החוצה. אבל אז יצא החוצה אחד מהם, הושיט לי ספר ואמר: אל תלך לפני שאתה לוקח הביתה את הספר. "הקטר של חב"ד", קראו לספר. כבר סיפרתי כאן בעבר שאני לא ממש מהאנשים שגומעים ספרים, שכן כשאני מגיע בשעת לילה לספר, אני כל-כך עייף שאני נרדם אחרי שתי שורות (נו, לא סתם לא הגעתי להתוועדות המוקדמת של י"ט בכסלו). אבל דווקא את הספר הזה, לא הפסקתי השבוע לקרוא.

זהו ספר לזכרו של אחד האנשים הכי מרתקים בחב"ד, ר' שלמה מייזנצ'יק ז"ל, שחוץ משהיה אחד העסקנים הכי ידועים בחב"ד ויו"ר "אגודת חב"ד בארץ ישראל", בכל שעת לילה היה נוטל את כובע הקטר, ויוצא לנהוג בקטר הרכבת שבקו תל אביב-דימונה. תבינו לבד איזה שילוב היה באדם שהיה גם נהג רכבת וותיק וגם עסקן רב-פעלים, שפעל רבות לקירוב לבבות והיה בקשר עם מאות ואלפי אנשים, שקירב ליהדות, בהם ראשי ממשלות, נשיאים, שגרירים ומי לא.

אבל למעשה הספר הזה הוא לא רק על דמותו של "מייזנצ'יק", כפי שכונה בחיבה על ידי ידידיו, אלא מלווה את התפתחותה של חב"ד, בארץ ובכלל, בעשרות השנים האחרונות, ובאמת שהוא מרתק מכדי לישון מוקדם. אז אני בינתיים אמנם רק בשליש הראשון של הספר, אבל יש לי הרגשה שאת הספר הזה - דווקא אסיים.

2.

אני אמנם לא חב"דניק, אבל כבר לא מעט שנים שאצלנו בבית, בכל לילה מימי החנוכה, מיד אחרי הדלקת הנרות שרים את "הנרות הללו" של חב"ד. את השיר הזה שמעתי בביצוע של אברהם פריד (מתוך האלבום "הופ קווק"). זהו שיר מרגש שעובר מדביקות ורגש לשמחה, וחוזר חלילה. לקח זמן ללמוד את השיר המורכב הזה, אבל אחרי שלמדנו - הוא כבר לא עוזב את לילות החנוכה שלנו. השיר אמנם מופיע באלבום שהוציא פריד משירי חב"ד, אבל אף פעם לא התעמקתי במה שעומד מאחוריו. מי הלחין אותו, מתי, ומה הוא מבטא. השיר עצמו, הספיק לי. אבל השבוע התגלגל לידי, כמו שאומרים, מאמר שכתב הרב לב לייבמן על הניגון הזה ומה שעומד מאחוריו. ועומד מאחוריו הרבה.

"ניגון 'הנרות הללו' הנהוג בחב"ד, ניגון ארוך ומסולסל", כותב הרב לייבמן, "מבליט בתנועתו את היופי המוזיקלי. אמרו חז"ל - התנאה לפניו במצוות, עשה לפניו סוכה יפה, לולב יפה, שופר יפה. נוי המצווה מבטא את ההידור והיוקר בהם האדם מקיים את המצווה. אלא שבליובאוויטש, הידרו לא רק בנוי החיצוני של המצווה, כי אם גם בנוי והדר הפנימי.

"מסתבר כי גם בהדלקת נרות חנוכה יש נוי מצווה. נוי המצווה הגשמי הוא לעשות מנורה יפה, חנוכייה יקרה מכסף מעשה ידי אומן, והנוי הפנימי של הדלקת נרות חנוכה, יכול להתבטא גם בניגון של הנרות. ניגון 'הנרות הללו', אינו נמנה לכאורה על ניגוני עבודה, וגם לא על ניגוני העמקה והתבוננות. הוא גם לא מתאים לתפילה ספוגה באהבה והיראה החב"דיות. אולם בניגון הנרות הללו יש ריבוי תנועות. יש בו הסתלסלות של צלילים בגבהים שונים היוצרים יופי מיוחד. נוי מצווה למצוות הדלקת נרות חנוכה, נוי מצווה הראוי לשמו".

במאמר הזה גם מצאתי דבר מעניין, שלמרות שבבית מדרשו של הרבי מליובאוויטש היו שרים את השיר הזה בכל יום, בהדלקת הנרות, הרבי הורה שלא לשיר את "הנרות הללו" בשבת קודש, היות ומצוות הדלקת נרות חנוכה בפועל לא שייכת לשבת, ממילא גם הניגון איננו מתאים לשבת. "האגדה מספרת", מספר המאמר, "כי את הניגון חיברו חסידיה אדמו"ר המהר"ש, אשר

בשנותיו האחרונות לא היה בקו הבריאות והיה ממעט לצאת אל הקהל. אחת ההזדמנויות המיוחדות בה חסידים היו זוכים לחזות את פני הקודש, הייתה בעת הדלקת נרות חנוכה, בבית המדרש עם סיום תפלת מנחה. כדי להאריך את הזמן היקר בו ניתן היה לראות את הרבי, חיברו חסידים ניגון ארוך במיוחד בעל כבות מרובות, וכך נמשכה השעות עם הרבי למשך זמן".

סיפור חסידי יפה, אה? השיר - עוד יותר.

3.

בשבוע הזה של חנוכה, אנחנו זוכרים היטב את הניסים שנעשו לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. לפחות 3 פעמים ביום, בתפילה, וכמובן גם בהדלקת הנרות עצמה וברכותיה. בעיתונים קוראים על ניסים מודרניים, שקורים בימינו, וכולנו אפופים בהרגשה ניסית.

אבל מה קורה אחרי זה? הרי ביום שלישי הקרוב ניפול כולנו, שוב, לשגרה הרגילה, לכאורה, בה הכל רגיל ואין ניסים מיוחדים. אז מה, זהו? נשאיר את כל הרגשות מאחורינו? אז קראתי השבוע שיר יפה שפורסם בעלון "באהבה ובאמונה" שמדבר בדיוק על זה. ובכן:

"אף פעם לא קרה לי נס / אף פעם לא נפלתי מצוק ולא הייתי טבוע / אף פעם לא שתיתי אקונומיקה ולא ניצלתי מפיגוע / אף פעם לא נכנסתי בטעות לרמאללה ויצאתי בסתר / אף פעם לא נפל עלי עצמ"ר במרחק חצי מטר / אף פעם לא תפסתי טרמפ בשלוש בלילה בסוף העולם / אף פעם לא היה לי גידול ממאיר שפתאום נעלם / אף פעם לא נולד לי בן אחרי שחיכיתי המון שנים. אבל..."

"הרבה פעמים ראיתי את ה' בפרטים הקטנים / הרבה פעמים ראיתי מדרכי מסקל אבנים / הרבה פעמים ראיתי תפילה מתקבלת / הרבה פעמים שמתי לב איך נפתחת לה דלת / הרבה פעמים סתם ראיתי משהו שעשה לי את היום / הרבה פעמים אלה היו ציפור ופרח או מילה אחת במקום / הרבה פעמים זה היה פשוט עניין של הרגשה / הרבה פעמים זה רב או חבר שנתן זווית ראייה חדשה / הרבה פעמים הדברים הסתדרו בדיוק כמו שרציתי / הרבה פעמים חיפשתי תשובות - ומצאתי / הרבה פעמים ראיתי את זריחת השמש / אחרי שהכול היה נראה אבוד אמש / הרבה פעמים קרו לי כל מיני "צירופי מקרים" / והרבה פעמים הם היו באמת מוזרים / הרבה פעמים חיפשתי מישור ובסוף פגשתי אותו ברחוב / הרבה פעמים ראיתי את הרע מתברר כטוב.

"הרבה פעמים קיבלתי כוח לעמוד בקשיים / הרבה פעמים חשבתי - אולי בעצם הנס הוא הטבע של החיים..."

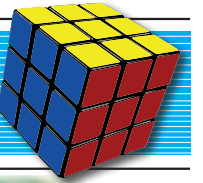
4.

אנחנו בעיצומן של טרילוגיית הפרשות הכי דרמטיות בתורה, וישב, מקץ וויגש. רגע לפני שייפגש עם אחיו ויתוודע אליהם בפרשה הבאה, בפרשת השבוע שלנו, מקץ, יוסף קודם כל יוצא מן הבור, מן הכלא בו שהה. ואיך התורה מספרת את זה? "ויריצוהו מן הבור". למה "ויריצוהו"? מה החופזה? אלא, ידועה התשובה, כשמגיע הזמן שאדם צריך לעלות לגדולה - זה קורה בן רגע. ולכן היו צריכים "להריץ" את יוסף. וגם הגאולה, בקרוב בימינו, כשיגיע הזמן - תקרה באותה שנייה ולא תתעכב אפילו לא ברגע אחד.

5.

כמה פעמים קרה לכם השבוע ש: שאמרתם לעצמכם: די, זו הסופגנייה האחרונה שאני אוכל החג הזה. וזו לא הייתה הסופגנייה האחרונה.

לתגובות: chananibl@walla.com

בייגל'ים

פעמיים וקפצו אחריו אל תוך החורים של הבייגל'ים, כל העיירה כולה החלה לשוטט בתוך העולם שבתוך הבייגל'ים הם היו מאושרים עד הגג.

רק ילד עני אחד הסתכל בקנאה על כל הבייגל'ים ששכבו להם בכל פינה בעיירה, להורים שלו לא היה מספיק כסף לקנות לו אפילו פרוסת לחם נוספת, שלא לדבר על בייגל משוכלל כזה, שקט מוזר השתרר בעיירה הקטנה, שקט ששנים לא היה.

הילד העני הסתובב בעיירה הריקה, ולאחר זמן מה הבין שהוא כבר שעות מסתובב לבדו, מדוע הם אינם חוזרים? הוא חשב לעצמו, הפרות לא אכלו כבר כל היום מן הסתם, וגם האוונים, מישו צריך להפעיל את טחנת הקמח שיהיה קמח למחר כדי שהאופה יוכל לאפות לחמים, והיי, מי יחזיר את עדר הכבשים מן האחו? איפה הם כולם.

הוא בחר לו בייגל אחד והציץ לתוכו, זה היה הבייגל של אפרים מוכר הירקות, הוא ראה אותו שם מסייר בחורשה עשויה מעצי מרשמלו (?), היי אפרים! הוא קרא לעברו, מישו צריך להאכיל את הפרות!

אתה לגמרי צודק! אמר אפרים, מה השעה? וואו, אני חייב לצאת, אבל... רק עוד רגע אחד...

אפרים לא היה מסוגל להזיז את העיניים מעצי המרשמלו הענקיים, לאחר זמן מה הילד העני החליט לחפש בייגל אחר. הוא הציץ לתוך בייגל אחר וגילה שם את יענק'ל ממציא הבייגל'ים בכבודו ובעצמו, האיש העשיר ביותר בעיירה, יושב על חוף זהוב ומסתכל על הים.

יענק'ל, אמר הילד העני, אני לא רוצה להפריע אבל מישו צריך להאכיל את הפרות.

כולם כבר נכנסו? שאל יענק'ל מבלי להסב את ראשו, מה, אל תוך הבייגל'ים? בטח! אמר הילד העני, אבל עכשיו אין מי שיאכיל את הפרות, אולי אתה תבוא רגע או שתקרא למישהו שיעשה את זה?

אני מצטער, אמר יענק'ל, אני לא יכול. אבל הפרות ימותו, ולא יהיה לנו חלב, אמר הילד העני בחשש.

אני... לא יכול, אמר יענק'ל והסב בכח את מבטו, הילד ראה שפניו מליאות דמעות.

מדוע אתה בוכה? שאל הילד את יענק'ל, כי לא התכוונתי לעשות לך את זה, אמר יענק'ל והחזיר את מבטו לכיוון הים הדמיוני.

"לא צריך לחפש בשום מקום את הבייגל'ים פשוט תחשבו שנייה מחדש על הסמארטפון"

יכולת לראות כל דבר שרק תדמיין עליו, והכל היה כל כך צבעוני ומוחשי, כאילו היה אמיתי ממש.

יענק'ל סגר את המאפייה והכניס עוד בייגל'ים לתנור למשך זמן ארוך מהרגיל, לאחר שהוציא אותם הוא שמח לגלות שגם דרך החורים שלהם לא רואים את התנור השרוף.

לאחר שבוע רכשו כבר יותר ממאה וחמישים תושבים את הבייגל'ים המעניינים, מי לא רוצה לראות דברים חדשים ומעניינים? השגרה האפורה אינה מספקת לכם את מה שיש כאן, בתוך החור של הבייגל, הסביר יענק'ל בנימה של סוחר פרוות שועל.

וזה היה נכון, כולם החלו להנות משירותי הבייגל'ים של יענק'ל למותר לציין שהוא גבה עליהם לא פחות ממחיר מופקע לחלוטין.

בעסקים כמו בעסקים, לאחר כמה חודשים מישו עלה על השיטה לייצור הבייגל'ים המשוכללים, והתחיל למכור אותם בחצי מחיר, לאחר תקופה, עוד מישו התחיל למכור אותם, אבל ברבע מהמחיר של יענק'ל, יענק'ל כמובן נאלץ להוריד את המחירים (לא לפני שקבל על איכות החורים של הבייגל'ים שהאחרים מכרו), וכך יצא שהבייגל'ים המשוכללים נמכרו כמעט במחיר של בייגל'ים רגילים, מה שגרם לכך שלכל אדם מהעיירה היה בייגל משוכלל משלו.

עד מהרה יכולת לראות אנשים הולכים ברחוב ומסתכלים כל העת דרך החור של הבייגל שלהם, צופים בדמויות מוגשמים באופי צורות שונות, בצבעים בהירים, עם קולות (המשך התפתחות הבייגל'ים), ולפעמים אפילו עם ריחות.

נוצר מצב שבו אנשים העדיפו לצבור שעות בייגל יותר מאשר שעות שינה, בשינה החלומות לא כאלה איכותיים, הסביר פעם מישו מעם חור הבייגל שלו.

גם הילדים כבר היו בעלי בייגל'ים, גם להם היו דמויות, אולי אפילו יותר משל המבוגרים, כבר לא עניינו אותם החיות מסביב לעיירה, היו יותר חיות שמה, בתוך החור של הבייגל, וגם עוד הרבה דברים מעניינים, אז מי צריך לצאת מהבית בכלל?

הקולות הרגילים של העיירה החלו לגווע בהדרגה, לא הסוחרים ולא הילדים, בעלי העגלות קיבלו איסור להשתמש בבייגל'ים בשעת הנהיגה, אז הם פשוט העדיפו ללכת ברגל, צמודים אל הבייגל כמו זבובים אל האור, רק הפרות עדיין געו מקצה העיירה.

הראשון שנכנס אל תוך הבייגל היה ילד אחד בשם שרוליק, הוא כנראה היה ילד מדומיין ברמה כזו עד שהצליח לחשוב על הרעיון המטורף הזה, להכנס אל תוך הבייגל.

ואז כשהוא נופף אל חבריו מתוך הבייגל, מראה להם כמה טוב לחיות ממש בתוך הדמויות הצבעוניים, כולם לא חשבו

מעשה בעיירה קטנה ושמה קסטלרוק. תושבי קסטלרוק, כמו כל תושבי עיירה שכוחה, לא התייחדו בשום דבר מיוחד, הם היו אנשים רגילים ופשוטים, היו מהם אנשים טובים, והיו מהם שקצת פחות, כמו בכל מקום אחר. רובם היו אנשי עבודה, כל אחד ומלאכתו הוא אותה ירש מאבותיו.

החיים בקסטלרוק התנהלו על מי מנוחות, צעקות של סוחרים מאיזור המסחר, צהלות שמחה של ילדים שתפסו חיה כזו או אחרת, שקשוק גלגלי העגלות השועטות בדרך הראשית, וגעיית פרות עמומה מקצה העיירה, אלו היו הקולות שנשמעו תדיר ברחבי העיירה, ולאנשים היה בסך הכל נחמד, טוב, כמובן שלכל אחד יש תקופות, אבל העיקר הבריאות, זה מה שתמיד אומרים.

יום אחד, יענק'ל האופה של העיירה חלם מעט יותר מהרגיל, ונזכר כמה דקות מאוחר מדי שהוא שכח להוציא את הבייגל'ים מהתנור, ריח שרוף כבר הורגש בחלל המאפייה, יענק'ל זינק לעבר התנור כאשר הוא מחרף ומגדף את עצמו בכל העת על לא יוצלחותו השלימזלית, שהוכיחה את עצמה שוב.

הוא הוציא את הבייגל'ים השרופים וגילה שהנזק לא היה כל כך גדול, כמה מהם היו ממש שרופים אבל השאר היו בסדר גמור, קרוייסבויגן בטח ייקח אותם בלי למצמץ הוא חשב לעצמו מסחרית.

שנייה לפני שהוא הסיר את מבטו, הוא שם לב למשהו מוזר בתבנית הגדולה של הבייגל'ים, החורים שלהם.. היה להם צבע מוזר כזה.

הוא לקח בייגל אחד בחשדנות והרים אותו אל מול עיניו כשהוא מביט דרך החור, ומה שהוא ראה שם, לא היה כלל מה שהוא תכנן לראות.

יענק'ל ציפה שדרך החור של הבייגל, כמו כל חור רגיל, הוא יראה את מה שנמצא מעבר לבייגל, כלומר את התנור החרון, אבל יענק'ל ראה דרך החור של הבייגל רק הרבה צבעים זוהרים ונוצצים כאילו באו מעולם אחר, יענק'ל עצם את עיניו ופקח אותם שוב, ועדיין אותו עולם מופלא ניבט אליו מתוך החור של הבייגל.

יענק'ל בדק את שאר הבייגל'ים וגילה שגם החורים שלהם מראים צבעים יפים.

באותו רגע מוחו המסחרי של יענק'ל החל לפעול, הוא עדיין לא ידע כל כך מה יש בבייגל'ים האלה אבל זה דבר נחמד שאנשים בודאי יתעניינו בו.

לאחר שבדק שוב מה קורה בתוך הבייגל'ים הוא הבין שהוא מחזיק בידיים אוצר ממש, דרך החור של הבייגל'ים

בעסקים כמו בעסקים, לאחר כמה חודשים מישו עלה על השיטה לייצור הבייגל'ים המשוכללים, והתחיל למכור אותם בחצי מחיר, לאחר תקופה, עוד מישו התחיל למכור אותם, אבל ברבע מהמחיר של יענק'ל, יענק'ל כמובן נאלץ להוריד את המחירים

המרכז למורשת

המרכז למורשת מזמין אתכם

לקומזיץ חנוכה

עם האמנים

ישי ריב

אברימי חיון

מנדי ג'חופי

אלי הרצליך

**ליזוי מוזיקלי דני אבידני ותזמורתו
בהרכב 8 נגנים**

הערב בהנחייתו של השדר דוד חכם, וישודר בשידור חי ברדיו קול חי

בהשתתפות הרב"ג דוד יוסף שליט"א

חבר מועצת חכמי התורה

רבה של שכונת הר נוף וראש בית המדרש "יחזה דעת" בעל "הלכה ברורה"

במעמד רבני העיר, רבני הקהילות וראשי הכוללים
ובהשתתפות מ"מ ראש העיר הרב עמרם כנפו הי"ו

**הקומזיץ יתקיים במוצ"ש פרשת מקץ א' טבת 12/12
במשכן לאומניות הבמה, רח' דרך ארץ 1 אשדוד
נעילה שערים בשעה 20:30**

בברכת חג חנוכה שימה
אברהם אמסלם

חבר מועצת העיר וממונה המרכז למורשת

מחיר כרטיס 10 ₪ בכניסה לאולם